

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Mesečni prilog »Sokolska Prosveta«

God. III. ~ Broj 50

Ljubljana
15 decembra
1932

Izlazi svakog četvrtka • Godišnja pretplata 50 Din • Uredništvo nalazi se u Učiteljskoj tiskari, Frančiškanska ulica 6, telefon broj 2177, uprava u Narodnom domu, telefon broj 2543 — Ljubljana • Račun poštanske štedionice broj 12.943 • Oglasni po ceniku • Rukopisi se ne vraćaju

Rodendan Nj. Vel. Kralja

Dne 17 o. m. pada 44 rođendan Nj. Vel. Kralja Aleksandra I, našeg ljubljenog narodnog Vladara.

Kročeći stazom Svoga života, koju blagoslovi milost Božja, volja, blagodarnost i ljubav svega Njegova naroda, ujedinjenog u moćnu i veliku Kraljevinu Jugoslaviju, On, Svojom državničkom mudrošću, već 15 godinu vodi Svoj narod i Svoju državu, pouzdano i odlučnom rukom, putevima općeg napretka k srećnoj budućnosti.

I mada su kroz to razdoblje iskravale i teškoće — bilo pod uticajem općenitih prilika u svetu, bilo pak i onih unutrašnjih, koje se pokažaše, ponajviše, kao posledica još načinosti zaostalih tragova jedne mučne prošlosti i razdvojenog života, kada je tuđinska sila nastojala da othrani u našem narodu sujetne mentalitete plemenskim tradicijama, tude i protivne našem čistom narodnom duhu i težnji za jedinstvom i slobodom — svetu Krunu našeg Prestola, koji junaka i slavna Dinastija Karadordevića Svojim velikim delima izgradi i podiže u srcima svih Jugoslovena, nije mogao nikada da zaseni nikakav oblačić, koji se časomice nadvi na našem narodnom horizontu, kad ljudi smrtnici zaboraviše na besmrtno, najveće delo, koje stvorili i sazda džinovski napor i htjenje svega našega naroda za tolikih vekova krvlju i životima svojih najboljih sinova.

Kristalizacija nacionalne misli u procesu narodnog ujedinjenja, duhovnog, istorija uči, da se vrši decenijima. U tom periodu, naime, treba, kod nas, da se izluče sve one tvarine, koje preče duhovno nacionalno amalgamisanje, i da sagore u vatri jugoslovenske unitarističke misli. I od doba, kada je naša Nacija, po uskru svome 1918 godine, počela da živi svojim novim dobom i jedinstvenim životom, slobodnim, i da diše svojim, jugoslovenskim duhom, ta jugoslovenska unitaristička misao naša je svog najvećeg zatočnika, zaštitnika i propovednika u našem narodnom Vodji, Nj. Vel. Kralju Aleksandru I, koji je i dostojno utelovi i u imenu naše Otdažbine. I kao budan čuvan našeg narodnog i državnog jedinstva, naš Kralj je onaj, koji uvek i svugde očinskog ljubavlju i brigom unosi u dušu i srce Svoga naroda toplu zraku utehe, svetlo nade i veru u boljšak, gde život i prilike donose leden nevolje, tamu beznađa, malaksanje i klonulost. Zato sav jugoslovenski narod, kada lutanje kroz politički mrak obnevidi one sitnog gledanja, koji se spotiču o najviše narodne ideale i svetinje, okuplja se oko Sloga hrabrog kormilara državnog broda, u tvrdoj veri, da će ga On Svojom moćnom rukom izvesti iz svih teškoća i opasnosti na siguran, ravan i određeni put i povesti k željenom cilju — k sreći, slavi i veličini Nacije.

Uz sav jugoslovenski narod, o 44 rođendanu Nj. Vel. Kralja Aleksandru I, i Sokolstvo kraljevine Jugoslavije okuplja se oko Njegova svetla Prestola, prinoseći Mu svoja verna i odana srca, iz kojih se uzduži vruće želje Svevišnjemu, da bi Ga obdario dugim i srećnim životom na sreću, veličinu i moć Jugoslavije! — Zdravo!

Sokolstvo mora da vežba duh*

Naš glavni dnevni i akutni događaj jeste nezadovoljstvo sa jedinstvom i ujedinjenjem, zaseda strašne pomisli, šapat mraka, drhtanje zidova pre trusa, svetlucanje ponora koji je zinuo, — razjednjavanje. Svi to znamo i nemušto osećamo, i svih teško čutimo o tome...

Za opštu tačku gledanja sve kulturno političke istorije ljudske su jedinstvo i razdeljivanje, ujedinjavanje i razjednjavanje, dva velika životna elementa, koji su stalno dinamički vezani, i koji samo tako i postoje. Ne može se zbaviti o snazi jedinstva, gde nema snage cepanja, ne može se dešavati napon deljenja, gde ne postoje napon jednoga. Jedno drugo izaziva, nosi, vodi i rada. I trula jabuka se brani kohesijom kad je kidamo. Stari delovi dugovremene jedinice, izložene po nekoj sili odvojenom živovanju, teško se snalaze u obnovljenoj zajednici, i svu lepu energiju, odvikli i samoživiti, troše spočetka na odupiranje. Osim te teške prirodnosti poznato je s druge strane da nema ni jedne jedine, pa makar koliko razdeljene čestice našeg zajedničkog narodnog života, koja, pre svega specifično i separatno svojim, ne bi kroz sve duge vekove do sada uvek imala i davalu, u najboljim sinovima i kćerima svojima, nailepše i najplemenite osećaje, težnje, ljubavi, žrtve, i dela za zajednicom i za ujedinjenjem. Postoji istorijsko grupisanje dalekih, nesrodnih, tuđih delova u veće i jače množine i zajednice. A pronašla se nelogičnost istorijskog smisla u ujedinjenju naših, jednakih, bliskih, srodnih delova u veće i u jedno! Pitanje forme je prolazni i momentani kompromis snaga pojedinih sastavnih delova, koji na raspoređenju stoje. Pitanje načina i onako ispadu izvan bitnog i glavnoga, jer isto onoliko treba svojstava dobrote, razuma i genijalnosti za ocenu načina provodenja ideje u život, kao i za samo bitno provodenje. Pitanje manje više lošega nosioca, rđavoga zidara, nesposobnog vajara, niti vredi za trajnu stanju, niti isključuje blagovremeni pristup dobrom, pravom i valjanom radniku i saradniku. A pitanje suštine ujedinjenja je drevna pretpostavka i gotov zbir svih dobrih i loših snaga naših, i svih lepih i ružnih delova naših, od početka pa do sada! Za pojedincu ide život po nekada nejasnije i sporije od namisli: Za veliko i zajedničko zbivanje naše, svaki pojedinač, pa ma koliko imao prava da se uznemiri i da se zabrine, i ma koliko izgledao ili bio ogroman, ipak je samo jedna trunka. No pojedinci ne jasničavaju. U tom će sudsudu, bez obzira na kakvo materijala, se prenose i čudotvorne kapi stare i dobre krv naše. Velika je odgovornost za to na pojedincu i dužnost mu je da se snadje. Naročito danas! To se može samo tako, ako bude gledao daleko. Jer kvant energije u pojedincu dobijen od roditelja nije lična imovina, nego je opšte narodno dobro. Niko nema prava da čudotvorne kapi dobre i prave krvinače uništiti i propse.

Uzmimo da jedan dogadaj zavlađa, kao što smo napred predpostavili, i da to bude realnim faktom. Oslobađanje od banalne neposrednosti utiska moguće je samo vezivanjem za budućnost. Jer onda će drugi dogadaj da vlasti. Blagorodni sanjaličice putuju u budućnost nepoznat i u svome ostavljenom i mirnom kutu sreće. No taj duhovni put može da se izvodi sa aktivitetom, toplotom, energijom, koja deluje unutri u pojedincu, ali koja mora da utiče i na okolinu. Nema tu nježnog i transcedentalnog. Izvan čula nema čulnih utisaka, — ali to ne znači da nas nema. Živeti i osećati a bez obzira na dogadaj koji momenatno vlasti, isto je onoliko realno, kao i sve drugo ljudsko što je. Osim toga sa tom prisutnošću u budućnosti, koja se lično ne mora doživeti, istovremeno je i tvrdno spojeno prodiranje u prošlost, u kojoj se sigurno nije živilo.

* Naš uvaženi i stari sokolski bojac br. dr. Laza Popović, prof. medicinskog fakulteta u Zagrebu, napisao je povodom 1 decembra ovu svoju poruku Sokolstvu — sokolsku reč — koju zbog tolikih lepih i dubokih misli oyde prenosimo i za našu širu sokolsku javnost. — Ur.

niko ne zna, koja bi materija i na koji način bila njenim specifičnim nosiocem. Jer postoje ogromni kvantiteti bez kvaliteta, vidimo divne prilike sa rugobama, nalazimo stalnu i dosad ne-pojmljivu igru baš te vitalne snage, koja po svojoj volji stvara i obara, nasuprot svima proročanstvima o materijalnim uzročnicima. Imajući svoj životni smisao kao intenzitet funkcije, imajući vitalnu snagu kao centralni napon sve životodavnosti, imajući i kontinuitet u pravima na budućnost koliko u zaslugama za prošlost, moramo da tvrdimo i da verujemo, da nismo živeli, da ne živimo, da ne čemo samo od hleba živeti.

Na sokolski dan kažemo, da je Sokolstvo služba toga narodnog idealizma. U skupu mnogobrojnih i raznovrsnih snaga naroda je idealizam prva, glavna i velika snaga. Zato Sokolstvo mora biti svesno, da ono u prvom redu ima da sproveđe gimnastiku duha. Te sokolske vežbe duha to su tek i prave. Verovati, voleti, zanosisi se, dati sve za narodne ideale. Slobodoumno, široko, otvoreno, junaci, onako kako se misli da su preci radili. Poneti metu da lje, popeti se više, hteti plemenite i lepše. Tek tada je potrebna i telesna jačina i izvezbanost. Da se može materialnom silom podupriti i braniti idealni napor. Da se za skupocenu krv što bolje sačuva susad.

Nacija nije čulna, nego realna prirodna pojava. Ako u tkivu nacije izgleda da je glavni amalgam svest, ne samo da time nije rešeno što je uzrok, a što je posledica, nego kada bi i iznenadna i samovoljna svest bila primarni i jedini uzrok opstanka nacije, ni onda se ne bi božanski i prirodnji zakon poljuljao, jer bi i onda duh ostao tvorac i od njega bi sve isticalo. To hoćemo i da dokažemo. Sem materijalnog, i iznad toga, nacija je duhovni produkt. Tek tako je taj produkt ceo, savršen i potpun. Za to nije bilo, nema, niti će biti, ni istorije ni kulture bez nacije. Za to je idealizam glavna odlika duše nacije. Zato je Sokolstvo uzelo najdičniju perjanicu kada je ponelo zastavu nacionalnog idealizma. A jer je idealizam svojstvo duha, mora Sokolstvo da vežba duh. U tome pravcu rad sokolski je rad uime nacije a za celinu nacije. Taj rad sokolski je označava nacionalne vitalnosti. Taj rad sokolski je deo opštega nacionalnoga rada. Sa isticanjem zdravog duha u zdravom telu može se jedino da kaže, da je glavna vrline zdravlja idealizam, a u zdrave nacije nacionalni idealizam. Mišice su potrebne samo da slušaju cara careva ljudskih duhova. Duh je glavno. Duh treba oteti, spasti, jačati, oplemeniti, da bude idealistički. Dati mu mogućnosti da se razvije. Suzbiti silu da ga ne zarobi i uništi. Vežbati ga da ne oslabi. Sa duhom poči u koštač sa materijalnim prilikama. Gledati duhom daleko. Osetiti vezu sa naraštajima po čijim se grobovima gazi. Poslužiti se radosno onim sredstvima koja su na raspolaganju. Čuvati sve svoje, štititi i braniti. Ogledati se za rodacima i prijateljima i iz drugih krajeva, pa vojevati napored. Tražiti sreću i zadovoljstvo izvan dnevnog dogadjaja. Manje se srditi, a više raditi, manje tražiti, a više dati, manje sumnjati, a više verovati, manje mrziti, a više voleti, manje biti tvrdoglav, a više blagorodan, manje biti žurav, a više se strpiti, ne gubititi hrabrost kod prve udarca, nego pričekati, nemati srce kukavičko, nego stati i postojati, ne govoriti o mnogo, a naročito nikad ne govoriti: ovo neću, — nego kazati jasno i kratko: ovo hoću!

Dr. Laza Popović — Zagreb.

Sokolska radio - predavanja

RADIO-STANICA BEOGRAD

Sledeća sokolska radio-predavanja održavaju se:

dne 16 o. m. predaje br. Dragutin Micić o temi: »Pustite decu u sokoljanu;

dne 23 o. m. predaje br. Zoran Polić o temi: »Sokolstvo i sport».

Predavanja održavaju se svakoga petka od 19.30 do 20 časova.

SLOVENSKO SOKOLSTVO

Proglas Vibora ČOS
českoslovačkom narodu

Kako već izvestisno, Vibor ČOS održao je svoju jesensku sednicu 10 i 11 decembra, o kojoj donosimo izveštaj na drugom mestu. Istovremeno, kad je Vibor likvidirao sav sletski posao, te i s gospodarske strane sasvim pozitivno zaključio veliki svesokolski slet, uputio je celokupnoj českoslovačkoj javnosti i narodu proglaš, koji se odnosi na sadašnje prilike u Českoslovačkoj, a koji veoma jasno izražava glasanje Sokolstva na izvesna pitanja u zemlji. Proglas glasi:

Ljudima dobre volje!

Deveti svesokolski slet potpuno je potvrdio opravdanost ideje, koju je dao Sokolstvo njegov osnivač Miroslav Tirš. Slet je podigao narod iznad jada i kala svakodnevnog života, te je i pored teških vremena bio veliki praznik duša i srđaca. Iz vreda moralnih i duhovnih vrlina, kao rezultat Tirševog sleta, crpi Sokolstvo snagu za daljnji rad i veže dobro, pravo kao i odgovornu dužnost, da se mora odzavati i za vreme teških moralnih i gospodarskih kriza.

Posle krasnih julskih dana, punih svetla i topline, sada je kod nas tamno i hladno. Na naš privredni i javni život padaju sene, koje uzbudjuju istinsku i stvarnu bojazan. Broj uništenih podričica uvećava se. Množe se slučajevi lošeg gospodarstva s javnim imanjem, a ima mnogo nevređnih i egoističkih pojedinaca, koji se na taj način obogaćuju. Zdrava srž naroda sve glasnije i glasnije osuduje iskorišćavanje države i javnih ustanova po političkim strancima, koji stavljuju ljuči i straću korist iznad koristi naroda i države. Zbog ovih žalosnih pojava gube na časti i poverenju pojedinci i korporacije, kojima je narod poverio upravu kulturnih i materijalnih dobara. Naš život truje nepoštenje, materijalna i moralna korupcija, protekcionizam, slepo i nesnosno strančarstvo, propadanje poštovanja čovečanskog dostojanstva, nesebičnih vrednot, poštenog rada. Ovo zlo stanje pogoršava još i onaj, koji uzbudjuje narod, te nesavesoje iz sebičnih koristljubivih namera širi nepoverenje.

Produžiti ovaj sadašnji način života bilo bi opasno po život naroda i države! Ugroženi smo! Ali i pored toga ne smatramo ovu tamu tako bezizlanom, da bi iz nje izvršila moralna pometenost, te da bi izgubili veru u sama sebe. Izlaz iz teškog položaja je potreban, mogući je hitan!

Ne bojimo se života. Pozivamo poštene ljude iz sviju slojeva iz čitavog naroda u borbu za bolju budućnost. Narod, predan velikim idejama, sposoban je isto tako i za žrtve te je spreman, da odbaci od sebe sve štetne svoje članove te time zaustavi daljnje propadanje.

Protiv bolesti, koje traju zdrave korene našeg narodnog zdravlja, moramo nastupiti sa svom našom snagom, istrajnom i punom energijom. Sokolstvo veruje u snagu demokracije i humaniteta, te će slediti svog uzoru, predsednika Masarića u doboru, vernom, predanom i požrtvovnom radu za narod i državu.

Sednica Vibora českoslovačkog Sokolstva

Jesensku sednicu Vibora ČOS očekivali su svi sokolski krugovi s velikim zanimanjem, koja je imala također pored drugog da sproveđe likvidaciju sleta sa svih gledišta te izreče i kritiku o celokupnom izvršenom radu u Tirševu godini. Preko tri časa braća su posvetili u nedelju 10 decembra, na njihovom većanju samo o sletu. Nije se radilo o tome, da se samo kritikuje, već je trebalo istaknuti i sve mane sleta, kako bi se one mogle izbegnuti kod narednog sleta. U izveštajima, koje su podneli pojedini funkcioneri sletskog svečanog odbora, izneno je u opširnoj raspravi sve ono, što je bilo potrebno, da se iznesu. Naročito mnogo pažnje bilo je skrenuto ovogodišnjem sletu, što se tiče nastupa, utakmice, povorka i scene, saobraćaja, muzičkih pratnja i prostih vežbi itd.

Sednici Vibora otvorio je i vodio starosta brat dr. Bukovski. U svom govoru na prvom mestu setio se starosta svih onih, koji su započeli i mnogo radili na samom sletskom radu, a koji nisu bili tako srećni, da dožive velike sletske dane. Brača dr. Šajner, dr. Hebler, arh. Drijak, Vaclav Vorel, Josef Klenka uložili su u slet mnogo truda i snage, pa će ostati njihova uspomena svetom primer sokolske požrtvovnosti dalnjim sokolskim pokolenjima. — Pošle reči staroste izvestili su pojedini referenti braću iz Vibora o svim sletskim radovima i uspesima što se tiče rada sletskih otseka, propagande, filma itd. Čista dobit sleta iznosi oko 8 milijuna čeških kruna. Polovina te svo-

te čini sletski garantni fond, t. j. ona svota, koja je u vidu poreza naplaćena od članstva ČOS.

Iz ostalih izveštaja o radu ČOS moramo naročito istaknuti pažnju, koju se je posvetilo u Tirševoj godini izdavanju njegovih spisa. Dosada su izdate četiri knjige, a svih će biti ovdvanaest. — Savezni ozledni fond isplatio je u 1932 godini svega 826.107 Kč otstake vežbačima.

Program budućeg rada predviđa reformu prednjačkih škola. Naročitu brigu posvetiće se vaspitanju prednjačka-vodnika. Dalje će biti zavedena u Sokolstvu jedna nova grana rada, vaspitanje pojedinaca za narodnu obdaru. Savezni prednjački zborovi rade sad na tome, da se što više proširi u sokolskim redovima i vežbanje sviju specijalnih grana telesnog vaspitanja, razume se, u potpunoj harmoniji s osnovama redovitog sokolskog vežbanja. Mnogo više pažnje mora se skrenuti vežbanju u prirodi. Sav prosvetni rad biće usmeren u budućnosti pitanju naraštaja, dalje pitanju apstinctije i izdržljivosti, knjižnica. Vibor je dalje preporučio da se mora sve više pažnje posvećivati slovenskim pitanjima. Konačno sve se više i više ističe sokolski socijalni rad, te će biti potrebno, da se u tu svrhu osnuje kod ČOS naročiti jači socijalni finansijski fond, kako bi se mogao socijalni rad lako i praktično sprovoditi u sav sokolski život. — Vibor je isto tako saglasno odobrio ugovor ČOS sa Českoslovačkim amaterskim atletskim savezom i sa savezima hazačima i ženskih sportova. Članstvo sokolskih društava može biti istovremeno i članstvo sportskih društava, može vežbati i ovde i tam, ali takmičiti se može bilo za Sokol ili za svoje sportsko društvo, ali nikada za oboje. Razgovori s českoslovačkim smučarskim savezom nastavice se.

70 godišnjica Sokola I u Brnu

Osnivač prvog sokolskog društva u Brnu, koje se je od 1862 do 1868 godine nazivalo Brnsko telovežbačko društvo, bio je br. dr. Jan Helcelet, a prvi načelnik dr. Ctibor Helcelet, sin starešine, odličan učenik dr. Tirša u Pragu. U prvim godinama bilo je društvo mnogo proganjano od austrijskih vlasti, a pogotovo u ponemčenom Brnu. Zbog toga i nije društvo mnogo vremena ni nosilo sokolski naziv. Društvo je moralno sve do posle rata vežbati u skrajnje malenim prostorijama u Besednom damu, iako je imalo svega preko 900 vežbača. Tek posle rata proširilo je svoj rad tako, da je vežbalo u triju školskim vežbaonicama, a istom 1922 god. bilo je stanju da kupi posebno zemljište za letnje vežbaštvo, gde je sagradilo za preko 2 i po milijuna Kč krasno vežbaštvo a 1930 godine takoder i svoj krov, veliku modernu vežbaonicu za više od 10 milijuna Kč. Danas Soko I u Brnu broji 4.338 sokolskih pripadnika s preko 2.500 vežbača, što muških što ženskih, i 238 prednjačaka i prednjačica.

Još nekoliko podataka o svesokolskom sletu u Pragu

Na sednici Vibora, prilikom podnošenja pojedinih izveštaja o svesokolskom sletu, stopro se video, kako je ogroman bio IX slet na uspomenu 100-godišnjice rođenja dr. Tirša. Tako vidimo, da je bilo izdato svega 135.000 članskih sletskih značaka, dalje 31.000 naraštajskih i 36.200 dečjih. Iz sokolskih redova bilo je dakle prisutnih na sletu svega 202.000 lica, t. j. nešto manje od trećine svega pripadništva ČOS. Zeleznicu su imale vanredno veliku zadaču. Pošto je bilo izdatih svega 182 tisuća legitimacija za Sokole, koji su putovali u Prag iz Českoslovačke i inostranstva, bilo je potrebno i veliko mnoštvo posebnih vozova. Sokolska deca iz praške okoline stigla su u Prag sa 9 vozova, naraštaj sa 31 vozom a samo članstvo, te zagrančni gosti sa 87 vozova. Najviše posetnika dospelo je u Prag 2. jula i to 95.553 osobe. Tramvaj je preveo od 2 do 6 jula svega preko 4 i jedan četvrt milijuna ljudi.

Na sletu je vežbalo: 2430 dečaka i 1724 devojčica ispod 9 godina iz samog Praga, te 12.580 muških i 14.120 ženskih dece od 9 do 14 godine i to iz Praga i najbliže okoline. Dalje je nastupilo 3.176 dečaka i 3.866 devojčica iz praških osnovnih škola, 14.428 muških i ženskog daštva srednjih škola na srednjoškolskom danu. Sokolski naraštaj imao je na sletu 14.008 vežbača i 18.975 vežbačica, a konačno je vežbalo naizmenece 28.824 člana i 27.939 članica sletske proste vežbe na glavnim sletskim danima tako, da je svakog danu nastupilo 17.000 lica. Starije braće nastupilo je u Tirševim prostim vežbama svega 5.678. U najboljoj ženskoj tački sleta, vežbama s čunjevinama, nastupilo je 2.400 odabranih vežbačica, a u sletskoj sceni učestovalo je preko 5.000 lica. Kod utakmica nastupilo je

1.008 naraštajaca, 614 naraštajki, 2.844 člana i 1.094 članice u 26 raznih vrsti utakmice: od smučanja, preko lake etletike do utakmica na različitim spravama te borbe za slovensko prvenstvo. U povorci je učestvovalo: za vreme naraštajskog sleta 2.193 vodnika, 11.179 naraštajaca, 12.298 naraštajki, 28 muzika, te 193 jugoslovenskog naraštaja; povorka za vreme glavnih sletskih dana bila je mnogo veća te je u njoj uzele učešće 65.528 lica, koji se dele kako sledi: članstvo ČOS 36.114, članica ČOS 19.073, 92 muzike sa 2.519 glazbenika, 822 konjanika itd. Jugoslovenskog Sokolstva bilo je u Pragu svega 5.703 lica. Američana 2.000, Bugara 200, Poljaka 370, Rusa 700 itd. U zajedničkim končićima bilo je nastanjeno 123.599 lica, 3.402 u privatnim stanovima, te 1.210 lica po hotelima. Lekarsku službu vršilo je 120 praskih lečnika, te 450 članova pomoćnog lekarskog zbora češkog Sokolstva.

Koliko je Sokolstvo u Pragu?

Kako je poznato, Prag je sedište pet sokolskih župa: Šajnerove, Podlipnoga, Podbelogorske, Barakove i Jungmanove. Njihov delokrug obuhvata Prag s okolinom sa 290 društava i 17 četa. U svima praškim župama bilo je udruženo 45.363 člana, 18.402 članice. Od njih je oko jedna petina vežbača oko jedna trećina vežbačica. Ove župe brojile su 4.666 muškog i 4.581 ženskog naraštaja, 16.762 muške i 18.889 ženske dece. Broj prednjačaka iznosi 1874, prednjačica 1269, t. j. na svakog 13 muškog vežbača dolazi jedan prednjačak, a na svaku 19 vežbačicu jedna prednjačica. Vlastite sokolske domove ima 111 društava.

Delegacija ČOS u Španjolskoj

Societad Gimnastica Espaniola — Španjolsko telovežbačko udruženje — pribedio je od 5 do 11 decembra u Madridu svoje svečanosti. Českoslovačko Sokolstvo izaslo je, na poziv sponorenog udruženja, u Madrid svoju delegaciju i to zamenika načelnika br. dr. Miroslava Klingera i br. Josefa Šterca. Imenovani su zastupali Sokolstvo na pomenutim svečanostima, te su tom prilikom razgledali i telovežbačku školu španjolskih gimnasta u Toledo. Ova škola je pod vojničkom upravom, ali se tamo vaspitavaju i profesori telesnog vaspitanja na španjolskim srednjim školama, te učitelji telovežbe za razna gimnastička društva. Na ovogodišnjem svesokolskom sletu nastupili su s posebnim biranim programom i izaslanici toledske vojničke škole s veoma lepim uspehom.

70 godišnjica postojanja Sokolstva u Jugoslaviji

KONCERTAT »GLAZBENE MATICHE«

U počast proslave 70-obljetnice osnivanja prvog sokolskog društva u našoj zemlji priredile čuveni mešoviti pevački hor »Glazbene matice« u Ljubljani veliki svečani koncert 21 januara 1933 godine u velikoj ljubljanskoj dvorani »Union«. Pevački hor »Glazbene matice« naslednik je pevačkog hora bivše Narodne čitaonice u Ljubljani, a koji su pre 60 godina osnovali članovi »Ljubljanskog Sokola«.

VELIKI IZLET »LJUBLJANSKOG SOKOLA« U TACEN

Tekom meseca maja priredile južnjarimsko sokolsko društvo »Ljubljanski Sokol« pešački izlet u mesto Tacen, gde je održan 20 godina 1869 veliki načelnik Štefan Šturm. Tako vidimo, da je bilo 100 godina srednjih prednjačkih tečajeva. Interesantno je, da je taj slujčak kod nekih vrlo jakih župa obratan (Banja Luka, Mostar, Niš, Osijek, Sarajevo, Skoplje, Split i Veliki Bečkerek). Ako tačno analiziramo razloge toj nesimpatičnoj i ozbiljnoj pojavi, oni se uglavnom svode na nagli brojčani porast članstva, a delomično je u oskudici prednjačta.

To se odmah primećuje u odgovoru na pitanje o kvalitativnoj sposobnosti vežbačeg članstva u zadnje tri godine da je 50% povoljnij odgovor. Vežbačko članstvo biva kvalitativno bolje, a to je posledica vaspitanja putem župskih i delimično društvenih prednjačkih tečajeva. Interesantno je, da je taj slujčak kod nekih vrlo jakih župa obratan (Banja Luka, Mostar, Niš, Osijek, Sarajevo, Skoplje, Split i Veliki Bečkerek). Ako tačno analiziramo razloge toj nesimpatičnoj i ozbiljnoj pojavi, oni se uglavnom svode na nagli brojčani porast članstva, a delomično je u oskudici prednjačta.

Ali, pojedine župe pokazuju strahovit nesrazmer. Na pr. župa Split od 5000 vežbača samo 200 (upisano je 600), u župi Mostar od 4500 vežbača 500, a tu su ubrojani svakako i vežbači sokoških četa, prema čemu se je rad po varoškim društvenim zaštita razvodnju. Može se objasniti nepovoljan. Svega su 4 župe, gde je broj vežbača približno srazmeran broju ostalog članstva i to Tuzla 48%, vežbača 30%, Šibenik-Zadar 27% i Kranj 19%. Zadovoljiva i odnos u župi Šušak-Rijeka, koji se negde penje na 50%.

Ali, pojedine župe pokazuju strahovit nesrazmer. Na pr. župa Split od 5000 vežbača samo 200 (upisano je 600), u župi Mostar od 4500 vežbača 500, a tu su ubrojani svakako i vežbači sokoških četa, prema čemu se je rad po varoškim društvenim zaštita razvodnju. Može se objasniti nepovoljan. Svega su 4 župe, gde je broj vežbača približno srazmeran broju ostalog članstva i to Tuzla 48%, vežbača 30%, Šibenik-Zadar 27% i Kranj 19%. Zadovoljiva i odnos u župi Šušak-Rijeka, koji se negde penje na 50%.

Ali, pojedine župe pokazuju strahovit nesrazmer. Na pr. župa Split od 5000 vežbača samo 200 (upisano je 600), u župi Mostar od 4500 vežbača 500, a tu su ubrojani svakako i vežbači sokoških četa, prema čemu se je rad po varoškim društvenim zaštita razvodnju. Može se objasniti nepovoljan. Svega su 4 župe, gde je broj vežbača približno srazmeran broju ostalog članstva i to Tuzla 48%, vežbača 30%, Šibenik-Zadar 27% i Kranj 19%. Zadovoljiva i odnos u župi Šušak-Rijeka, koji se negde penje na 50%.

Ali, pojedine župe pokazuju strahovit nesrazmer. Na pr. župa Split od 5000 vežbača samo 200 (upisano je 600), u župi Mostar od 4500 vežbača 500, a tu su ubrojani svakako i vežbači sokoških četa, prema čemu se je rad po varoškim društvenim zaštita razvodnju. Može se objasniti nepovoljan. Svega su 4 župe, gde je broj vežbača približno srazmeran broju ostalog članstva i to Tuzla 48%, vežbača 30%, Šibenik-Zadar 27% i Kranj 19%. Zadovoljiva i odnos u župi Šušak-Rijeka, koji se negde penje na 50%.

Ali, pojedine župe pokazuju strahovit nesrazmer. Na pr. župa Split od 5000 vežbača samo 200 (upisano je 600), u župi Mostar od 4500 vežbača 500, a tu su ubrojani svakako i vežbači sokoških četa,

da narod, pored sve jednoličnosti nastupa, pored čestih i mnogobrojnih društvenih nastupa, brojno posećuje svaku sokolsku priredbu, pomaže Sokolstvo i gaji prema njemu uvek jednaku ljubav. Gde god se oseti, da je interes građanstva opao, prema izveštaju neke braće načelnika, može se tačno utvrditi, ili da je tu krije društveni načelnik, koji nije posvećivao dovoljno pažnju vežbačem članstvu, ili društvena uprava, koja sama zanemaruje rad. Drugoga ničega nema i ne može da bude.

Saglasnost sve braće načelnika, viđi se u jednoj stvari, a to je jednoličnost nastupa, anahronizmi u radu i preterana administracija. Naročito u pogledu javnih nastupa stojimo onde gde smo bili pre 60 godina, međutim duh vremena traži prilagodavanje, traži nešto novo, a to novo dalo bi se ustanoviti jednom anketom, koja bi se ozbiljno pozabavila svima ovim pitanjima. Fojedina braća načelnici nastoje sami, da se prilagodavaju prilikama i unose nove stvari na javne vežbe (igre, takmičenja i sl.), ali iškustve pokazuju, da se i u tome mora biti i suviše oprezen, da stvar koja se izvodi, ne bude dosadna i dugočasna. Sad se valja upitati, šta je uopšte zadaća javnog nastupa: da li da se publici dade sat, dva razonodne, ili da se demonstrira snaga, disciplina i što je najglavnije sistematski uticaj pravilnog telovežbenog rada (sustava) na sokolske pripadnike. Odgovor je: dovesti i jedno i drugo u sklad, a to nije ni tako laka ni jednostavna stvar. Igra može često da bude zanimljiva za one koji je igraju, ali ne i za publiku, loše otpetvana pesma može da pokvari čitav raniji dobar utisak i t. d.

Iz svih odgovora, mogu se izvući ove smernice: kolektivni nastupi, naročito župski i okružni su neophodni, i važni; društveni nastupi treba na se prireduju mnogo rede i to da ih prireduju samo ona društva, koja mogu nastupiti sa reprezentativnim brojem; od župskih sletova odvojiti takmičenja (za zastave, prelazne darove i sl.), jer oduzimaju mnogo truda i vremena, tako da se javnom nastupu ne može posvetiti potrebna pažnja; provesti reorganizaciju u pogledu nastupa, s time da se izvede prostih vežbi svede na minimum, a i te da su lagane, efektne i izvedene sa većim brojem vežbača; da se više uvide različnosti, takmičenja u lakoj atletici i igre; ne preteravati sa spravama, nego udesiti da nastuni manji broj odlično izvezbanih spravara, koji će izvoditi više estetske, a manje vratolomne vežbe; nastupati samo onda, ako je izvežbanost apsolutna.

Iako ima u izveštajima braće načelnika stvari, kojima ne možemo biti zadovoljni, učesna je i veoma važna stvar, da se je kada našeg prednjaštva znatno pojačao, naročito kvalifikovanog prednjaštva (sa ispitom), pa dok smo u godinu 1929 imali svoga 391 prednjaka i 109 prednjačica, danas imamo 1077 prednjaka i 281 prednjačicu. Godine 1929 otpadao je na svakih 100 vežbača prosečno jedan prednjak, a danas otpada jedan na svakih 120 vežbača, razume se, ako tu računamo sve kategorije vežb. članstvu. Već sama ta činjenica bila bi dovoljna, da se odgovori na jedno od pitanja u anketi: zašto još uvek oskudica u prednjaštву. Tome se još mogu pridodati i ostali ne manje važni razlozi oskudici u prednjaštву. Jedan brat načelnik je ispravno rekao, da je Sokolstvo još uvek ustanova u kojoj se okuplja najvećim delom srednji stalež, a tako zvana »elita« — aristokracija imućan svet, ulazi u sokolske redove samo na vodeća mesta i u odbore. Njih članstvo bira jer su »ugledni« ljudi (jako su im često moralne kvalifikacije ništavne), a oni često putuju u Sokolstvo ili svijadaju ličnu korist, ili paradišuju, ne interesuju se za rad, grčevito se drže svoga položaja i radije puštuju da društvo propadne, a ne daju svoga položaja iz šaka. To su ona »braća«, što se uvek u paradama i povorkama guraju na prečelje, koja se u prilikama gdje članstvo dolazi skupu klonje, da se pokažu dosledni demokratski principima u Sokolstvu i koja i u Sokolstvu pretpostavljaju društveni položaj, imućstvene prilike i sl. radu pojedinaca. Naročito je taj slučaj, kako veli jedan brat sa tehničkim radnicima, koji su najvećim delom iz zanatliškom staležu. Takav postupak revoljura ove ljudje, koji predano služe Sokolstvu i oni nečujno napuštaju sokolske redove.

Drugi važan razlog oskudici prednjaka je socijalni položaj u kojem se oni nalaze. Oni se bore za svakidanji komad kruha i uz to svoje slobodno vreme posvećuju sokolskom radu, a kad njihov položaj i komad kruha dođe u pitanje, onda je najčešći slučaj da sve intervencije ostanu bezuspešne, — oni »što imaju previše« kako veli jedan brat, nastoje da imadnu još više, a ni ne pomišljaju da se pobrinu, kako bi i nekom često puta nenadoknadivom prednjaku, osigurali komad hleba. Daljnji su razlozi slabo interesovanje inteligencije za sokolski rad, a činovnička inteligencija od osnivanja SKJ ulazi u sokolske redove i to u uprave gde ne mora mnogo da radi, samo za to, da bi se svojim »radom« iskazala kod pretpostavljenih vlasti. To naroči-

to zgodno primećuje brat načelnik osječke župe, koji veli: »u upravama ih je mnogo gde se vide, ali na delu malo. Zaista, ko može kontrolisati sve moguće izveštaje o »radu« takve braće, koji se šalju na nadležna mesta i koji im pribavljaju odlikovanja, položaje, grupe, pohvale i sl. Za to su kompetentni jedino župa, društvo ili Savez, ako od ovih dobije objektivne i tačne podatke. Iz izveštaja se dalje vidi, da je broj članova u upravama i suviše velik.

Zatim slab izbor učesnika za župске i savezne tečajeve. Tu dolaze većinom oni, koji su dobro situirani, ali koji često puta neće ni hteti ni moći da pripreme stečeno znanje. Važan je razlog i oskudica u stručnoj literaturi, koja je većinom oskudna i skupa, kratkoča prednjačkih tečajeva i sl.

Sve ovo dalo bi se onda svesti na primedbu brata načelnika župe Marijan, koji kaže: »ne toliko nedostatak prednjaka, koliko nedostatak dobroih prednjaka.«

Podvlačim činjenicu, da su sva braća načelnici u tome složni, da naročito vrednost imaju župski prednjački tečajevi i da je sve ono što je vršno, išašlo iz tih tečajeva. Društveni tečajevi su ostali bez uspeha, jer je jedina župa Zagreb gde se u tom pogledu nešto radi (25 društava i 15 četa rade na podizanju prednjaštva).

To nije ni osudu, kad se znade, da društvo nema mogućnosti za održavanje tečaja, koji je skopčan sa puno poteškoća, pa radi toga treba protežati župski tečajeve, koji su se u svakom pogledu pokazali bolji.

Ako uvažimo sve gore navedene razloge, odgovoriće se i na pitanje, kako da se najefikasnije pomogne oskudici u prednjaštву.

Moram ovde primetiti, da je prvi put nabaćena misao o profesionalnom prednjaštву (načelnik župe Tuzla). Socijalna pravda zahteva da se uložen trud nagradi, da je dužnost kako društveni tako župskih uprava da o tome vode računa, jer se time sokolstvo neće nikoliko ogrešiti o načelu: »Ni koristi, ni slave!«, ali je moje mišljenje, da jednoj organizaciji kao što je sokolska, profesionalizam bi mogao biti više od štete, nego od koristi.

Da su za tako razgranat rad kao što je sokolski i za njegov prosperitet potrebne velike materijalne žrtve, nije potrebno ni isticati, a takođe ni

činjenicu, da su materijalna sredstva sa kojim Sokolstvo vrši svoj zadatak i suviše malena, pogotovo ako se još ne ekonomiše racionalno.

Anketu je takođe utvrdila, da je od saveznih prednjačkih škola bila slaba korist, pa su u korist saveznih prednjačkih škola dala svoj voljan sud samo 5 braće načelnika (Kranj, Maribor, Šušak-Rijeka, Tuzla i Bečkerek). Razlozi, koji se za to navode nisu tako jasni, da bi se mogli utvrditi nedostaci tih škola.

Jedna veoma utešna pojava je jednoglasno konstatovanje sve braće načelnika, da je saglasnost između upravnih i tehničkih organa veoma dobra.

Osnove za budući rad su uglavnom iste: tečajevi, obilazak društava i četa, priredbe, — »leteći tečajevi« (Zagreb), brig za sokolske čete, nabavke sprava i t. d., a poređ svega toga najveći broj naših župa učinje sve, da se dostojno odazove Pokrajinskom sletu u Ljubljani 1933, koji se priređuje u počast 70 godišnjice od osnutka prvog sokolskog društva na Slovenskom Jugu.

Kratak rezime: Pored svih zapreka i poređ svi smetnji, sa kojima se Sokolstvo bori, možemo biti ipak zadovoljni sa ukupnim stanjem, jer kako je god važna tečnja za postizavanjem novih uspeha, isto toliko je važno sačuvati ono sa čim se raspolaže. A, ako smo iskreni i ako prosuđujemo stvari onako kakve one u istini jesu, onda za najveći broj neuspeha leži krivica na nama samima.

Posve je tačno, da i poređ odreda zakona, koji predviđa imenovanje uprava, sve sokolske jedinice biraju u uprave one ljude, koje hoće, ipak ti izbiri u najviše slučajevu nisu refleks slobodne volje, a zgodna su prilika, da se u uprave uguraju lica, koja nemaju ničega zajedničkog sa Sokolstvom. Naša ukorenjena ravnodostnost i bojazan »da se ne bi zamerili«, makar i trpeli zlo koje će kao posledica lošeg izbora nastupiti, daju prilike takvim ljudima da se zgodno »plasiraju«, a posle ih je teško otstraniti, jer ćemo se onda dvostruku zameriti.

Ako je svrha ovog korisnog anketi, da kao i bezbroj predloga izglasanih, a neprovedenih u život, ostane samo kao mrтво slovo na papiru, onda je i ovo moje pisanje, kako se to danas slobodno kaže: »oranje mora.«

Vojislav Bogićević — Tuzla.

„Bog dragi neka dade Sokolu snage i poleta . . .“

U sušačkom »Mornaru«, u članku »Kad drugi ne vjeruju u mir...« — među ostalim gde se govori o dužnosti naše narodne samoodbrane glede na »razoružanje« i »mirovna nastojanja«, poglavito naših suseda — čitamo i ovo:

»A što da kažemo o Sokolu, o našem Jugoslavenskom Sokolu, o našim crvenim košuljama, na kojima počiva toliko naše narodne snage? Naš Jugoslavenski Sokol već je danas u našem narodu jedna sila, ali ta sila treba da zahvati još dublji koren. Ko ikako može neka uđe u tu našu gvozdenu organizaciju, a ko ne može, neka joj drukčije bude od pomoći. Ko pak ne može ni to, neka našem Sokolu ne odnemaju.«

Osim nekoliko vesnih i nesvesnih grobara naše Jugoslavije naš je narod sav uz Sokole. Neprijatan izuzetak čine neki naši biskupi, što mi od svega sreća žalimo.

Tako je bilo i pre rata. Naglo širenje Sokolstva postalo je Austriji opasno, i da se razbiju njegovi kompatni redovi, izneo se na površinu Tirš prikazivan kao neki heretik, bezverac, što li? A da se pitalo i najskupoluznije Sokole — katolike, odgovorili bi, kao što bi i danas: — Pa mi smo čuli mnogo o Tiršu i čitali smo o njemu, ali nigde nismo našli na nešto, što bi bilo protiv našeg verskog uverenja.

Nije koristilo onda, kao što je koristiti ni danas.

Mussolini je, govoreći u italijanskom Parlamentu o zaključenom Lateranskom paktu, kazao medu ostalim i ovo:

»Ova se je vera rodila u Palestini, ali je postala katoličkom u Rimu. Da je ostala u Palestini, vrlo je verovatno, da bi se bila ugasla, a da ne bi izabele ostavila trag.«

Zamislite, Bog je poslao na svet svoga jedinorodenoga sina, da umre za spas ljudskih duša. I taj božanski Spasitel pre nego li će umrijeti, udario je svojom divnom naukom temelje jednoj novoj veri. Ali da je slučajno sv. Petar ostao u Jerusalimu, u Antioхији ili da je poginuo u Aleksandriji ili u Ateni — vere bi srušila Božjega postala nekakva sekta i — propala. Katoličku veru nije

dakle spaslo to, što je potekla od samega Boga, već što je prenela svoje sreće i misao na župu. Tako je eto govorio Mussolini nekoliko meseci posle Lateranskog pakta, pa ipak se svi kardinali i biskupi u Italiji natjecali i danas se natječe, ko će da mu se bolje ulaska blagoslovima, što ih neprestano papa i oni posipaju na glave mladih fašističkih mušketara.

Slavni Kurelac pisao je nekom zgodom: »Gospod Haramustek, kanonik zagrebački, nam Horvatom samo smrtnicom dela: mene je ekskomunal, kajti sem se podušao reći, da je Kollár kreposten i svet čovjek.«

Kollár je bio evangeličke vere...

A da nije bilo njega, kuda bi i što bi naši preporoditelji?

Ima jedna zvezda na našem nebnu, na koju možemo svagda i u svakoj zgodji s ponosom da pokažemo: naš neumrli Strossmajer. Kad su mu godine 1912 istarski Sokoli čestitali njegov doktorski jubilej, naš im je Mecenado odgovorio ovako:

»Mili moj hrvatski Sokole,

Lijepa hvala na bratskoj usponi, da je ipak u doksorskom momu jubileju. Bog dragi neka blagoslovni slavno društvo i dade svakom Sokolu snage i poleta, da branio dobitno svoje, ne čineći pri tome nikome štete, kao što je ni do sada nije činio. Po Bogu je i prirodni, da sva vratolomna i u njemu sokoški mlade.

Preporučujući se i nadalje prijateljskoj usponi, ostam slavnom društvu sa ljubavlju

J. J. Strossmayer, biskup.«

Zaista velike reči, ali i od velikog čoveka!

I ne treba im tumačiti, već da ih onako, kako su napisane, upamtimo i pohranimo usred srca, pa kad već nikone ne veruje u mir, a jer je po Bogu i po prirodi, da svaki branii gnezdo svoje i u njemu sokoški mlade, okupimo se oko našeg Sokola, Jadranske Straže i svih drugih naših nacionalnih udruženja, i nastojmo, da budemo u svaki čas spremni, da branimo našu zemlju i u njoj sokoški naše mlade.«

Vinodolski.

Nešto o proslavi 1 decembra*

Značenje dana 1 decembra dovoljno je poznato te ovim retcima nije ni svrha da o tome govore. Ujedno je poznato, kako i na koji način pojedine sokolske jedinice treba da proslavljaju

* Donašamo, pripremni da iznesemo i drugo mišljenje. — Ur.

taj veliki dan. Razume se, da to treba izvesti uvek u skladu s propisima Saveza SKJ, a svakako prema mogućnostima i prilikama dotočne sokolske jedinice, odnosno prema prilikama sedišta te jedinice. U mestima pak, u kojima deluju više sokolskih jedinica (kao n. pr. u Beogradu, Zagrebu, Ljubljani

i t. d.) uobičajene su toga dana i župne priredbe, ponajviše one večernje, kao akademija, eventualno ples ili poselo.

Samo po sebi je razumljivo, da te večernje priredbe moraju da imaju posve sokolski — narodni — karakter, da su pristupačne svemu članstvu, da ono toga dana zna i oseti, da je sokolski praznik. Ipak umesto uobičajene akademije, dešava se, da se na veću toga dana priredi t. zv. svečani sokolski ples — iako bi se mogla predmet akademija s vrlo bogatim programom. Ali ni taj ples nije za osudu, jer i to je sokolska priredba, bar zato što je priređuju Sokoli. Ali ovde treba istaknuti, da taj ples treba da je pripreman i širim masama članstva, name, da mu se ne udaraju visoke ulaznice i da se ne prirede u »elitnim salonomima«, kada bi se možda moglo naći i skromnijih, koji ne bi krnjili sokolski ugled. Time se samo zatvaraju vratno na onoj braći, koja žive u skromnijim prilikama, a koja ne mogu da udovolje uslovima »otmenosti« za jedan »elitni ples u salonom.«

Istina je, da svaka inicijativa ovakvih priredaba ima i svoje razloge.

Ali ipak uslovi moraju biti pristupačniji, pogotovo, u današnjim životnim prilikama, gde odela, cene i t. d. Jer svakako je bolje, i baš sa sokolskog gledišta, da svaki pojedini član, koji zaista nema mogućnosti da poseti jednu takvu priredbu, da on sam dođe do saznanja, da momentano tamo eventualno ne pristaje, nego kada mu se to preči pomenutim merama. Ako eventualno ne bi mogao da spada na jednu dostojanstvenu sokolsku priredbu, taj doista ne bi mogao da spada ni inače u sokolske redove. A i tu ima načina, da se takova nešto ne dogodi. Stoga priređivači ovakvih priredaba ne smiju, u neku ruku, da kaže: »Pa ne mora svatko da dode«, već se moraju rukovoditi mišljaju, da je to sokolska priredba na 1. decembru, na dan našeg narodnog ujedinjenja, čiji su Sokoli najveći pobornici, te da je to najveći sokolski praznik u celoj godini i na tu priredbu i slavu svakom

žaba vrš političku propagandu. Ovih dana je u Pragu, u poznatom umetničkom salonu Manes, otvorena izložba sovjetske arhitekture, koja prikazuje mnoge lepe radove, pa i pravu modernizaciju i amerikanizaciju ruskih građova i industrijskih centara. Izložbu je otvorio trgovacki zastupnik sovjetske vlade Arozev, koji je pozvao češke arhitekte, da i oni prirede izložbu svojih radova.

100.-godišnjica Bjersterna Bjernsona. Dne 8 decembra proslavila je čitava Norveška na najsvetniji način stogodišnjicu rođenja jednog od najvećih svojih sinova, svetski čuvenog pesnika, pisača, nacionalnog radnika i buditelja Bjersterna Bjernsona. U svom životu bio je novinar, kazališni kritičar, a i direktor pozorišta u Ber-

</div

je društveni muški orkestar himnu i još dve točke, nakon čega je nastupio novo-osnovani ženski orkestar, a kao najlepša točka bilo je prikazivanje komada »Sokolska ljubav«. Kao zadnja točka prikazana je živa slika »Jugoslavija«. — Poset akademije bio je dobar, pa je moralni uspeh postignut, dok je materijalni uspeh bio nešto slabiji.

SOKOLSKO DRUŠTVO OGULIN

Proslava 1 decembra

Sokolsko društvo u Ogulinu proslavilo je ove godine na najsvećaniji način dan Ujedinjenja.

Uoči 1 decembra formirana je sokolska povorka uz brojno učestvovanje građanstva. Povorka je posle toga krenula u sokolanu, gde je brat Viktor Misner održao predavanje o značaju 1 decembra.

Na sam dan 1 decembra, posle blagodarenja bilo je zvanično čestitanje kod okr. inspektora. Uveče 1 decembra davanja je akademija s plesom. Program se sastojao iz 17 biranih tačaka. Svaka je tačka posebice popraćena s oduševljenim aplauzom od prisutnih gostiju. Verica Prica (ženski podmladak) izvodenjem ritmičke igre zadivila je publiku sa svojim lepim kretanjima. — Isto tako je Duša Munić, dete od 4 godine, sa svojom deklamacijom »Moja želja« i nastupom u »Vežbe zastavicom« izazvala kod svih prisutnih divljenje. — Brat Kosta Vurdelja izveo je vežbe s puškama s muškim naraštajem neverotvornom preciznošću. Načelnik Nevenko Rubesa održao je lepo predavanje članstvu, koje je polagalo sokolski zavet, što je i to prvi slučaj da se o polaganju zaveta počela voditi tačna evidencija. — Naročito je ovde za napomenuti, da su ove godine prvi put nastupile kao vežbačice članice. Sa svima priredbama, koje su izvršene u čast dana ujedinjenje mi smo u svakom pogledu vrlo zadovoljni.

SOKOLSKO DRUŠTVO SLUNJ

Sokolsko društvo Slunj proslavilo je vrlo svećano dan Ujedinjenja 1 decembra ove godine.

Pre podne prisustvovali su članovi Sokolskog društva bogosluženju, a iz tog održana je u 11 sati pre podne svećana sokolska sedница i akademija u zgradbi Građanske škole. Na ovoj sednici i akademiji održao je predavanje o značaju 1 decembra prosvetar brat Dušan Vitas, upravitelj grad. škole. Sokolska deca i naraštaj (učenici osnovne i građanske škole) otpevali su u zboru pesme i deklamirali, a zatim je izvršeno prevođenje sokolske dece u naraštaj i naraštaja u članstvo, te polaganje sokolskog zaveta. Novim naraštajima i članovima prikopčao je starešina brat Josip Neralić značke, te im ujedno istaknuo važnost toga čina kao i značenje sokolske značke.

Na završetku sednice i akademije izvedene su sokolske vežbe i to: proste vežbe ženske dece (sestra Jeviće), proste vežbe muške dece (brat Crnković). »Petkast prosta vežba muškog naraštaja (brat Vaupotić), vežbe s prutom ženskog naraštaja (sestra Vaupotić). »Veče na školjku vežba muškog naraštaja uz recitaciju (brat Vaupotić) i praste proste vežbe članova (brat Vitas).

S proslave poslat je pozdravni telegram Starešini Saveza Sokola kraljevine Jugoslavije Nj. Vis. Prestolonasledniku Petru.

Sa uspehom ove sokolske svećnosti potpuno smo zadovoljni.

Župa Kragujevac

SOKOLSKO DRUŠTVO SENJSKI RUDNIK

Proslava 1 decembra

Državni i sokolski praznik proslavljen je u Senjskom Rudniku vrlo svećano. Nakon blagodarenja u 11 čas. u prostorijama osnovne škole održana je svećana sednica Sokolskog društva, koju je otvorio br. ing. Ivan Grcenček, starešina društva, sa prigodnim govorom. Zatim je izvršeno prevođenje dece u naraštaj, i naraštaju u članove. Novi članovi položili su svećanu zavet. Deklamacijom i sviranjem državne himne završena je svećana sednica.

Naveče, u 8 čas., u punoj dvorani priredena je svećana akademija s bičanim programom. Svečanost je otpočela sviranjem državne himne. Brat Aleksandar Milojević, prosvetar društva, održao je lep govor. Muzika je otsvirala Sveslovenski marš. Zatim je naraštajka sestra Čiraković lepo deklamovala »Dan Ujedinjenja«. Muška deca lepo su odvežbala vežbe »Dryvarje«. »Sekin leke pozorišni komad izvela su opet deca, odlično. Sa župskim pristim vežbama nastupili su članovi, prilično dobro. U buduće potrebno je paziti na više skladnosti. Tada su opet nastupila deca u pozorišnom komadu »Komedija bez naslova«. Članovi odvežbali su »Veče na školjku, vežbe na recitaciju od Alekse Šantića, uz veliko odobravanje publike. Muška i ženska deca nastupila su s vežbama »Deca kuharice«. Ovo je bila najlepša tačka programa. Vežbe s palicama odvežbali su naraštajci dobro. Članovi su zatim izveli dr. Murnikov »Karmen«, što je

vežbano odlično, ali nije bilo pravog efekta, pošto vežbe nije pratila muzika. Životom slikom »Tri Jugoslavence«, i sviranjem Sokolskog marša završena je akademija. Posle programa nastala je igranka. Akademiju je vođio i pripremio je br. B. Pilinger, nač. društva, uz pomoć sestre Hinkle Jovanović.

Župa Ljubljana

IZ ZUPNEGA PROSV. ODBORA

V dne 27. in 28. decembra priredila ŽPO dvodnevni dramski tečaj, ki se ga morejo udeležiti tudi člani društva sosednjih žup. V zadevi tečaja smo že razposlali posebno okrožnico, ki jo pazno prečitajte. Obvezne prijave je poslati najkasneje do 20. t. m. Glede stroškov glejte okrožnico. V zadevi prosvetnih okrožij bo ŽPO počakal do formiranja tehničnih okrožij, da spravi svoja bodoča okrožja s temi v skladu. Prosimo ponovno, da nam takoj posljeti poročila o uspehu proslave 1. decembra in o izvedbi propagande za sokolski tisk. Ne pojabilite tudi na mesečne izveštaje. Ljubljanska in okoliška društva poslednjči pozivamo, da se prijavijo, ali reflektirajo na že sporočeno jimi filmsko predavanje? Končno pozivamo vse brate prosvetarje ljubljanskih društav, da opozore članstvo na koncert »Grafike«, ki bo v sredo, dne 21. decembra. Zdravo! ŽPO.

SOKOLSKO DRUŠTVO LJUBLJANA - ŠIŠKA

V sredo, 7. t. m. je šišenski Sokol na svečan način proslavil 30-letnico svojega obstoja in obenem 30-letnico starostovanja br. Ivana Zakotnika. Ob tej priliki se je vršila v vel. dvorani novega Sokolskega doma slavnostna akademija s pestrim umetniškim in telovadnim sporedom, ki se je udeležilo zlasti razveseljivo štivilo mladih; med gosti so bili tudi savezni podstarosta br. Gangl, župni starosta br. dr. Pipenbacher, župni tajnik br. Flegar in podnačelnik SKJ br. Jeras ter zastopniki skoraj vseh ljubljanskih in okoliških društav.

Akademija je bila otvorjena s sokolsko koračnico in nastopom pozdravne skupine, nakar je spregovoril najprej predsednik »Društva za zgradbo Sokol doma« br. Dolinšek. V slavnostnem govoru je pozdravil najprej imenoma vse prisotne goste, nato pa je v kratkih in jednatihs besedah oziel trideset let trdga, napornega dela in posebej pokazal na zasluge staroste br. Zakotnika.

Govoru, ki ga je občinstvo večkrat prekinjalo z odobravanjem, je sledila akademija sama. Baritonist Jože Likovič je z resničnim umetniškim uspehom zapel dve pesmi. Br. Ciril Novak in pa Miroslav Smolinsky sta z intimnim vživetjem zaigrala violinino solo. Žaro Zajc je s svojim saksofonom povzročil takšno navdušenje, da je moral dodajati. Sopraniška gdje Lahnarjeva je krásno zapela troje pesmi in je bila deležna mnogo navdušenja. Poklonjenji je bil tudi krasen šopek cvetja. Soliste so pri klavirju spremljali br. Prinčič in s. Bajdletova, Zajčeva in Muchova. — Nastopili so pa tudi naraštajniki in s svojimi »telovadnimi kipci« dokazali, da ima šišenski Sokol v svoji sredi dovolj zdravih, krepkih sil. — Akademija je prav lepo uspela.

SOKOLSKO DRUŠTVO SODRAŽICA

Naš trg je letos kot običajno vsako leto proslavljen 1. decembar najslavnostnej. Ves trg se je praznično odel v drž. trobojnici. Svečana služba božja se je vršila v farni cerkvi, pri kateri je bila navzoča celokupna šolska mladina s svojim učiteljstvom, zastopstvo trga in občine, državni uradniki, orožništvo, gasilci in Sokoli korporativno v krovu. Po maši se je vršila šolska slavnost z govorom, deklamacijami, telovadnim nastopom, igrokromom in petjem. Zvezcer se je pa vršila v sokolski dvorani slavnostna akademija, za katero je vladalo med občinstvom veliko zanimanje in je bila dvorana kmalu prenapunjena. V svečanem razpoloženju se je zbral članstvo, da je tako skupno proslavljalo ta veliki dan in praznik vsega Sokolstva. Na lepo s evtetim in trobojnici okrašenom odru s slikami našega vladarja, staroste Prestolonaslednika Petra, podstaroste br. Gangla in dr. Tyrša je otvoril akademijo z državno himno moški zbor, nakar je br. starosta Oberstar v vznemljenem govoru tolmačil zgodovinski pomen 1. decembra. Po prečitjanju poslanice SKJ se je vršil lep nastop moške dece, deklamacija »Prestolonasledniku Petru«, nastop ženske dece, petje moškega zbora, nastop moškega in ženskega naraštaja, dvogovor, nastop članice in članov. Za zaključek je zopet nastopil moški zbor z izbranimi pesmimi. Vse točke so bile sprejete z velikim odobravanjem, tako, da so morali nekaj točk ponavljati, kar kaže, da se je naše članstvo pridno pripravljalo na ta svečani dan in tako pokazalo svoj napredok. Pri vseh telovadnih točkah in v odmorih je sodeloval sokolski tamburaški zbor. Telovadna akademija je zelo lepo uspela in želeti bi bilo, da bi se slične prireditve vršile večkrat.

SOKOLSKA ČETA VELIKE POLJANE

Tudi naša Sokolska četa je praznovala sokolski praznik kar najsvečanije. Zbrali smo se po slavnostni maši v tukajšnji šoli ter tako proslavili skupno s šolsko mladino ta veliki dan. Sestra prosvetarica Jamnikova je otvorila proslavo, pozdravila navzočega zastopnika občine in župana br. Andoljką, kakor tudi vse zbrane, nato je pa imel brat starosta Pirnat pomemben govor o 1. decembru, v katerem se je spominjal našega osvoboditelja Nj. Vel. Kralja Petra, Kralja Aleksandra in Prestolonaslednika, staroste Saveza SKJ, kraljeviča Petra, kakor tudi tistih, ki so položili svoje življenje na oltar domovine. Podal je smernice, po katerih naj bi se ravnali in hodili, končno pa je bodril navzoče, naj se ne strašijo naporom, temveč naj hodoj pogumno ter premagajo vse ovire, ki vodijo do cilja, nakar so vsi navzoči v znak zvestobe ponovno zaklali, naj živi naš kraljevski dom in jugoslovanska sokolska ideja.

Vršila se je nato deklamacija članev Sokolske čete ter zapela državna himna, sestra prosvetarica je pa prečitala poslanico SKJ, nakar so se vršile deklamacije šolskih otrok, oziroma dece ter petje članov.

Župa Maribor

SOKOLSKA ČETA MALA NEDELJA

V nedeljo dne 4. decembra 1932. je priredila četa v proslavo Ujedinjenja, svecano akademijo, katere program je bil sledeči: Sokolska koračnica. Nato je starosta čete br. Čeh Ivan imel kratko, uspešno predavanje o pomenu prvega decembra. Sledila je enodejanka »Sokolič«, — Igra je bila zelo primerna. Igralcii so rešili svoje vloge prvočrno. Telovadni nastopi moške dece med igro so bili čisto dobiti. Opaziti pa je bilo med igro posmanjkanje živahnosti dece. Nato so izvajali člani simbolično skupinsko prosto vajo »U boju«. — Vaja je bila zelo težka za četaša-začetnike. V prvem delu vaje niso bili telovadeci v taktu z godbo. Drugi del vaje in zaključek je bil izveden zelo lepo. Potem je zapel 18 članov broječi moški pevski zbor čete pod vodstvom brata Čeha Ivana ubranio pesem »Na dame. Ugajal je nastop ženske dece s protstimi vajami. — Bil je prvočrven. Sledila je deklamacija, ki je uspela zadovoljivo. Skupinska vaja članov, ki je sledila deklamaciji, se je obnesla sijajno ter je tvorila krasno sliko. Moški pevski zbor je nato lepo zapel pesem »Slovenec, Srb, Hrvat. Zadivil je skoraj brezhibni nastop članic s simbolčnim pristimi vajami. Zasluga gre s. Jenčičevi. Z živo sliko, pri kateri je sodelovalo 50 pripadnikov čete v krovji ter je izvrstno uspela, je bila akademija zaključena.

Vse telovadne točke je spremilja dobro izvežbana lastna sokolska godba na pihala pod vodstvom marljivega kapeljaka br. Preloga Janka ml.

Akademija je dosegla velik moralni uspeh upoštevajoč dejstvo, da občinstvo četa šele 10 mesecov. Ugoviti se je moral, da vsi oddelki čete zelo naglo napredujejo, posebno telovadni odselk pod vodstvom četnega referenta in br. Kapuna Vinka kot načelnika čete.

Opaziti je bilo, da je volja do sokolskega dela nepravljiva ter se more delovanje čete staviti za vzgled drugim četam.

SOKOLSKA ČETA SLATINA RADENCI

Naša četa je letos kot običajno vsako leto proslavila 1. decembar najslavnostnej. Ves trg se je praznično odel v drž. trobojnici. Svečana služba božja se je vršila v farni cerkvi, pri kateri je bila navzoča celokupna šolska mladina s svojim učiteljstvom, zastopstvo trga in občine, državni uradniki, orožništvo, gasilci in Sokoli korporativno v krovu. Po maši se je vršila šolska slavnost z govorom, deklamacijami, telovadnim nastopom, igrokromom in petjem. Zvezcer se je pa vršila v sokolski dvorani slavnostna akademija, za katero je vladalo med občinstvom veliko zanimanje in je bila dvorana kmalu prenapunjena. V svečanem razpoloženju se je zbral članstvo, da je tako skupno proslavljalo ta veliki dan in praznik vsega Sokolstva. Na lepo s evtetim in trobojnici okrašenom odru s slikami našega vladarja, staroste Prestolonaslednika Petra, podstaroste br. Gangla in dr. Tyrša je otvoril akademijo z državno himno moški zbor, nakar je br. starosta Oberstar v vznemljenem govoru tolmačil zgodovinski pomen 1. decembra. Po prečitjanju poslanice SKJ se je vršil lep nastop moške dece, deklamacija »Prestolonasledniku Petru«, nastop ženske dece, petje moškega zbora, nastop moškega in ženskega naraštaja, dvogovor, nastop članice in članov. Za zaključek je zopet nastopil moški zbor z izbranimi pesmimi. Vse točke so bile sprejete z velikim odobravanjem, tako, da so morali nekaj točk ponavljati, kar kaže, da se je naše članstvo pridno pripravljalo na ta svečani dan in tako pokazalo svoj napredok. Pri vseh telovadnih točkah in v odmorih je sodeloval sokolski tamburaški zbor. Telovadna akademija je zelo lepo uspela in želeti bi bilo, da bi se slične prireditve vršile večkrat.

SOKOLSKA ČETA VELIKE POLJANE

Tudi naša Sokolska četa je praznovala sokolski praznik kar najsvečanije. Zbrali smo se po slavnostni maši v tukajšnji šoli ter tako proslavili skupno s šolsko mladino ta veliki dan. Sestra prosvetarica Jamnikova je otvorila proslavo, pozdravila navzočega zastopnika občine in župana br. Andoljką, kakor tudi vse zbrane, nato je pa imel brat starosta Pirnat pomemben govor o 1. decembru, v katerem se je spominjal našega osvoboditelja Nj. Vel. Kralja Petra, Kralja Aleksandra in Prestolonaslednika, staroste Saveza SKJ, kraljeviča Petra, kakor tudi tistih, ki so položili svoje življenje na oltar domovine. Podal je smernice, po katerih naj bi se ravnali in hodili, končno pa je bodril navzoče, naj se ne strašijo naporom, temveč naj hodoj pogumno ter premagajo vse ovire, ki vodijo do cilja, nakar so vsi navzoči v znak zvestobe ponovno zaklali, naj živi naš kraljevski dom in jugoslovanska sokolska ideja.

SOKOLSKA ČETA VELIKE POLJANE

Tudi naša Sokolska četa je praznovala sokolski praznik kar najsvečanije. Zbrali smo se po slavnostni maši v tukajšnji šoli ter tako proslavili skupno s šolsko mladino ta veliki dan. Sestra prosvetarica Jamnikova je otvorila proslavo, pozdravila navzočega zastopnika občine in župana br. Andoljką, kakor tudi vse zbrane, nato je pa imel brat starosta Pirnat pomemben govor o 1. decembru, v katerem se je spominjal našega osvoboditelja Nj. Vel. Kralja Petra, Kralja Aleksandra in Prestolonaslednika, staroste Saveza SKJ, kraljeviča Petra, kakor tudi tistih, ki so položili svoje življenje na oltar domovine. Podal je smernice, po katerih naj bi se ravnali in hodili, končno pa je bodril navzoče, naj se ne strašijo naporom, temveč naj hodoj pogumno ter premagajo vse ovire, ki vodijo do cilja, nakar so vsi navzoči v znak zvestobe ponovno zaklali, naj živi naš kraljevski dom in jugoslovanska sokolska ideja.

SOKOLSKA ČETA VELIKE POLJANE

Rosija - Fonsier • društvo za osiguranje i reosiguranje • Beograd

starešina društva br. dr. Toma Jovanović, pred predstavnicima vlasti i mnogobrojnih novosadskih humanih i kulturnih društava, kao i celokupnog sokolskog članstva. — Sokolska fanfara je izvela nekoliko uspehljih programskih točaka.

Isti dan uveče priredena je imponantna akademija u prepunoj sali »Slobode«, koju je novosadska publika ispunila s velikim brojem posetilaca, čiji je broj premašao 1500. — Akademiju je otvorio govorom »O Sokolstvu i nacionalizmu« br. dr. Ignjat Pavlas, starešina Sokolske župe Novi Sad. — Tehnički deo programa bio je odlično izveden, te je na posećioce ostavio dubok utisak, a širi slojevi građanstva ponovo su se uverili, da Sokolstvo raspolaže s prvakom fizičkim i moralnim kvalitetama. — Posle programa otvorena je igranka. — S. R.

PROSLAVA PRVOG DECEMBRA NA DOBROVOLJAČKOJ KOLONU SIRIGU

Inicijativom Sokolskog društva Sirig proslavljen je na vrlo svečan način nacionalni praznik 1 decembra.

U 7 časova ujutro sokolska truba oglašila je početak svečanosti. Pred velikom masom sveta stajali su postrojeni Sokoli, članovi, zatim muški i ženski podmladak, kojima je održao govor br. Kosta Vuković, prosvetar, o značaju 1 decembra. Zatim je s. Olga Divjakova, društvena načelnica, govorila o tome, na koji je način obavljeno narodno Ujedinjenje 1918. god.

Posle akademije, nastavnice domaćinske škole u Sirigu izvele su sa svojim učenicima vrlo lep prikaz iz domaćeg života »Svet majke«, što je najlepše pozdravljeno od svih prisutnih, a naročito pak pevanje, koje su izvele učenice sa svojim nastavnicama.

U 11 sati održana je svečana sednica, kojom prilikom su položili svih prisutnih Sokoli i Sokolice zavet. Ovim je bila prednevna svečanost završena.

U 18 časova starešina Sokolskog društva otvorio je svečanu akademiju, na kojoj je prikazan vrlo lep film o Sokolstvu i sportu u opšte, uz predavanje br. dr. Antića, lekar, koji je govorio o telesnom vaspitanju kao hijijenskoj potrebi svakoga čoveka. Pređavač je od svih prisutnih (preko 300 slušalaca) bio najtoplijie pozdravljen.

SOKOLSKO DRUŠTVO KULA

Okrugni prednjački tečaj

Načelnik kulskog okruga, br. Milorad Vukadinović, uz odobrenje i potporu Sokolske župe Novi Sad organizovao je i održao u Kuli od 5—27 novembra okrugni prednjački tečaj za

Posle predavanja i prikazivanja filma izveli su javne vežbe članovi, zatim muški i ženski podmladak. Nakon nekoliko lepih dečjih deklamacija akademija je bila završena. — M. R. S.

SOKOLSKO DRUŠTVO VRBAS

Proslava 1 decembra

Sokolsko društvo Vrbas proslavilo je dan Ujedinjenja na najsvetaniji način. — Posle blagodarenja u svim crkvama, članstvo Sokola, s priličnim brojem građanstva, iskupilo se je u centralnoj školi u St. Vrbasu, gde je održana svečana sednica. — Svečana sednica je otvorena pevanjem državne himne, a zatim je zam. starešine br. Milan Protić održao prigodan govor o značaju dana. Govor je saslušan s naročitom pažnjom i pozdravljen burnim pleskom. — Iza toga, hor ženske dece je otpevao nekoliko prigodnih pesama, pa se je prešlo na polaganje zaveta.

Uveče je priredena svečana akademija, koju je otvorio starešina br. inž. Guralj, temperamentalnim govorom o istoriji slovenskog oslobođenja i rada Sokola u tim teškim vremenima. Govor br. Guralja je burno pozdravljen, a naročito kada je pomenuo našu porobljenu braću u podjarmljenoj Istri. — Zatim je meš. hor pevačke sekcije Sokolskog društva. Vrbas otpevao nekoliko uspehljih narodnih pesama. I njihove izvedbe bile su burno pozdravljene. — Proste, ritmičke i vežbe na spravama od članstva i naraštaja, pod vodstvom vrednog br. načelnika Žarka Stefanovića, izvedene su najskladnije na opšte i potpuno zadovoljstvo prisutne publike. Naročitu buru oduševljenja izazvala je poslednja tačka, scena: »Živila Jugoslavija!« — pozdrav Kralju! — P. K.

SOKOLSKO DRUŠTVO BESKA

Ovlašćenje Sokolsko društvo svečano je proslavilo 1 decembar. Pre podne članstvo je prisustvovalo bogosluženju u sve tri crkve, a po podne priredeno je selo. Na selu brat prosvetar održao je predavanje o značaju prve decembra. Posle nekoliko recitacija sokolski hor je otpevao nekoliko prigodnih pesama, a potom se prisustvilo prevodenju dece u naraštaj. Ovo je prvi naraštaj, koje ovo društvo prevodi. Na selu je koncertirao društveni tamburaški zbor. Publike kao i uvek, dosta.

tamburaški zbor kulskog Sokolskog društva. Selo i drugarsko veče bilo je prilično posećeno.

Tečaj je u svakom pogledu uspeo, tako da će sokolska društva kulskog okruga, uz pripomoć novih prednjačkih sila, snažno koraknuti napred. — B. P.

U 9 sati krenulo se u svečanoj povorci na blagodarenje. Po blagodarenju svrstala se lepa povorka a na to su se svii sakupili u Sokolskom domu. U dvorištu doma izvršeno je svečano prevodenje naraštaja u članstvo i dece u naraštaj, a ujedno je izvršeno i polaganje svečanog zaveta članstva uz prigodne reči br. starešine društva.

U večer održana je sokolska akademija u Sokolskom domu, koja je bila vrlo dobro posećena od svega građanstva. Na programu akademije bile su tačke odabranih prostih vežbi m. i ž. naraštaja i dece uz nekoliko rođendanih recitacija i jedan pozorišni komad. Pozdravni govor održao je brat Mirko Vojvodić, koji je govorio o rasnim osobinama našega naroda, njegovim borbama i žrtvama, čiji je plod teškog i mučnog napornog rada krušan danom Ujedinjenja. Govor je bio popraćen burnim odobravanjem uz poklike Nj. Vel. Kralju i Jugoslaviji.

Program akademije završen je igrankom. S pripredbom smo i s materijalom i moralne strane vrlo zadovoljni. — J. V.

Župa Split

SOKOLSKO DRUŠTVO MAKARSKA

Proslava 1 decembra

Ovo je Sokolsko društvo dostoјno proslavilo dan 1 decembra, dan narodnog ujedinjenja.

Jutrom u 8 sati podošle sakupljeni članovi i članice na mesno groblje da odadu počast svojoj umrloj braći i sestrama i u svim sinovima naše oslobođene i ujedinjene otadžbine. Lep i topao govor izrekao je brat K. Pušić.

U 9 sati prisustvovalo se je s glazbom svečanom blagodarenju iako su u povorci, kojima su se priključila školska deca i mnoštvo građana, prošli gradom zaustavivši se pred Općinskim domom odakle je odaslan pozdravni brzjav Nj. Vel. Kralju. Zatim je cela povorka pošla pred Sresko načelstvo na čestitanje.

Nakon toga održana je u društvenom domu svečana sednica, koju je otvorio brat starosta s predavanjem: O značaju 1 decembra u vezi jubilarnih godina osnivanja prve sokolskog društva na našem Jugu, te o obletnici balkanskog rata, nakon čega je održana državna himna. Izvršeno je predavanje sokolskih dece u naraštaj, sokolskog naraštaja u članstvo i polaganje zaveta novih članova i članica. Sednica je zaključena sokolskom kocanicom.

Uvečer je u društvenom domu, prepunom građanstva, održana lepa i uspešna akademija s programom: 1. Državna himna, svirala sokolsko-gradska glazba. 2. Proslav, brat R. Radovanović. 3. S. Bešević: »Ne brini, Jugoslavije«, deklamirao brat M. Pekić. 4. Proste vežbe (muška deca) u tri sastava. 5. Mudri: Vežbe s venčićima (ž. deca). 6. M. Janković: Vežbe iz Jugoslavije (ž. deca). 7. Mudri: Slikovite vežbe (m. deca) u tri sastava. 8. Proste vežbe (z. naraštaj). 9. Vežbe trokut, mlade članstvo. 10. M. Janković: Vežbe »Oj letni sivi sokole« (m. naraštaj). 11. M. Janković: Ritmičke vežbe, izvodile članice. 12. Vežbe s batibinama, izvodili stariji članovi. 13. Dilektantski otsek: »Pred ispitom zrelosti«, vesela igra u 1 činu. Izvođenje vežba, posle svake tačke, už burne aplauze posle svake tačke. — I. R.

SOKOLSKO DRUŠTVO SUTIVAN

Proslava 1 decembra

Naše društvo, prema lokalnim prilikama, proslavilo je dan Ujedinjenja na osobiti način. Mesto je bilo okičeno jugoslovenskim zastavama. Nakon blagodarenja u crkvi Sokoli s ostalim mnoštvom uputili su se u osnovnu školu, gde je brat starešina dr. Rančić održao lep govor o Sokolstvu, a brat Plavša, učitelj, o Ujedinjenju, ističući jugoslovensko, koje se sve to jače učvršćuje medju mladima. Oba govora bila su oduševljeno pozdravljena. Zatim su deca, učenici osnovne škole, deklamirali prigodne pesme. Nakon što su bile i druge tačke programa ispravljene, starešina brat dr. Rančić zahvalio se prisutnima na odazivu, pozvavši ih da kliknu Nj. Vel. Kralju, Nj. Vis. Kraljeviću Petru i Jugoslaviji, što je prisutno mnoštvo urnebesno privravljano.

kulsko okružje. Na tečaju su uzela učešća sva društva ovoga okruga sem društva Crvenke i Pašićeva, koji nisu poslali ni jednog učesnika na tečaj. Tečaj je pohodalo 17 braće i 4 sestre. Po zanimanjima tečajci su bili: 8 zemljoradnika, 5 činovnika, 2 učenika, 1 učitelj, 2 učiteljice, 2 domaćice i 1 tehničar. Tečaj se održao u sokolani (Osnovna škola). U toku tečaja slušao su upoznali: sistem, ideologiju, istoriju Sokolstva, organizaciju, anatomiju i prvu pomoć, a predavači na tečaju bili su braća: dr. Lazar Đurić, adv. dr. Žika Mišović, lekar, Dimitrije Rašić, škol. nadzornik, Milorad Vukadinović, okr. načelnik i Stojkov Stanimir, tehničar. Voda tečaja bio je brat Milorad Vukadinović, okrugni načelnik. Dne 27 novembra prilikom zaključenja tečaja izaslanik Sokolske župe brat M. Todorović, župski načelnik, posetio je tečaj, te se na tečaju doista pohvalno izrazio, a braću i sestre tečajnike pozvao da kao budući prednjači i vode sokolskih jedinica prime ne vaspitne metode dr. Miroslava Tiraša i da u tom radu ustrijau ne tražeći za sebe ni »koristi ni slave«.

Posle podne tega dana održano je sokolsko selo, a u veče drugarsko sokolsko veče. Koncertirao je sokolski

več rano ujutru mesto je poprimilo svečani izgled. Zastave su zapečaćane na svim kućama, a obala i pokrajine ulice poplavile su crvene sokolske košulje. U 9 sati formirala se je veličanstvena povorka, koja je krenula na svečano blagodarenje. Posle blagodarenja krenulo se u sokolani i tu je održana svečana sednica društva. Na sednici je bila zastupana općinska uprava s načelnikom na čelu, predstavnicima škola, vlasti, delegacijama mesnih nacionalnih i humanitarnih organizacija i društava, a masa sveta dupkom je ispunila dvoranu. Sednicu je otvorio br. starešina, te je održao vatren rodoljni govor, u kojemu je pesničkim rečima očrtao značaj dana Ujedinjenja. Govor br. starešine bio je više puta prekinut ovacijama Kralju i Jugoslaviji, a na koncu bio je popraćen oduševljenjem odobravanjem. — Posle podne u 18 sati ponovo se je formirala nepregledna povorka Sokolova i građanstva s mesnim načelnikom i bratom starešinom na čelu. Sve se sleglo na obalu da pozdravi ovaj veliki dan. Na okolnim brežuljcima paljeni su kresovi, a obala je bila sjajno iluminirana žaruljama u nacionalnim bojama. Veličanstvena povorka obišla je celo mesto, pevajući i kličući Kralju, Jugoslaviji, jedinstvu, a u isto vreme protestujući proti separatista i izroda, koji su u službi suseda s onu stranu Jadrana. Povorka se je zaustavila pred Općinom i tu je s balkona općinskog doma načelnik mesta, br. Dragutin Pešić, održao temperamentalni patriotski govor, koji je bio takoder prekidan poklicima. Povorka je zatim pevajući i kličući krenula u sokolani, gde je bio razlaz. U 20 sati održana je svečana akademija, a program iste bio je: 1. Drž. himna — pevao zbor naraštaja i dece. 2. E. Gangl: »Tiršu, geniju Slavenstva«, recitovao br. Josip Zaninović. 3. A. Mudri: Slikovite vežbe — muški naraštaj. 4. »Vrbnici nad morem« — žen. deca. 5. A. Mudri: Ples Turkinje — članice. 6. »Sokolova priča« — članovi. 7. Ruče — članice. 8. Ruče — članice. 9. Ritmička vežba — naraštaj. 10. R. Katalinić: »Vila s Učke Gore«, pozorišni komad u tri slike.

Sve su vežbe izvedene odlično, a naši su mališani izveli svoje uloge tako precizno i s toliko osećaja da su prisutni bili do suza durnuti. Po svršetku je masa dala oduševljenju sestrama i ljubavi prema potlačenoj braći u gromokom klicanju Istri, Gorici, Zadru i najnovijim znamenim i neznamenim istarskim herojima. Jednom reču, proslava je bila dostoјna velikoga dana, a organizacija i moralan uspeh više nego odličan.

I ova proslava te medusobno sastavljanje Sokolstva i širokih masa naroda još jednom mogu i slepe uveriti da smo složni i gordi kad se radi za obranu zajedničke kuće. — J. Z.

SOKOLSKO DRUŠTVO TRILJ

Proslava 1 decembra

Naše društvo, prema lokalnim prilikama, proslavilo je dan Ujedinjenja na osobiti način. Mesto je bilo okičeno jugoslovenskim zastavama. Nakon blagodarenja u crkvi Sokoli s ostalim mnoštvom uputili su se u osnovnu školu, gde je brat starešina dr. Rančić održao lep govor o Sokolstvu, a brat Plavša, učitelj, o Ujedinjenju, ističući jugoslovensko, koje se sve to jače učvršćuje medju mladima. Oba govora bila su oduševljeno pozdravljena. Zatim su deca, učenici osnovne škole, deklamirali prigodne pesme. Nakon što su bile i druge tačke programa ispravljene, starešina brat dr. Rančić zahvalio se prisutnima na odazivu, pozvavši ih da kliknu Nj. Vel. Kralju, Nj. Vis. Kraljeviću Petru i Jugoslaviji, što je prisutno mnoštvo urnebesno privravljano.

Sokolska četa Omiš-Kutleša proslavila je ovaj najznačajniji dan svečano i dostoјno. — U 10 časova održana je svečana sednica uz učestovanje čitavog članstva. Po pevanju državne himne održao je brat načelnik Vid Mimica lepo predavanje o značaju 1 decembra. Zatim se je protestovalo protiv vanjskih neprijatelja i domaćih izroda. Brat načelnik pozvao je na prvu prisutnu da oduševljeno kliknu Nj. Vel. Kralju, učestvujući kormilaru naše Otadžbine. Prisutni su s velikim oduševljenjem odobravali izlaganja govornika, kličući Nj. Vel. Kralju i Jugoslaviji. Zatim je novo članstvo položilo zavet.

U 18 časova održana je akademija. Upravo biranim rečima održala je sestra Antica Lunara predavanje: »Značaj 1 decembra, kao narodnog praznika. Naraštajac M. Mimica deklamovao je: »Prvi decembar« od I. Benđeša. Zatim su nastupila muška i ženska deca, te članovi uz vežbu »Sokolska himna«. Sve su vežbe izvedene veoma dobro i skladno, te su oduševljene prisutne. Nakon toga su deca podmatlaka Crvenog krsta (isto Sokoli) izvela nekoliko deklamacija i 2 igrokaza: »Ljubav prema bližnjemu« i »S kim si, onakav si«. Dilektantska sekcija izvela je igrokaz: »Ona od piva«, koja je kod prisutnih izazvala buru smeha.

Akademija je završena vežbanjem naraštajaca, koji su izveli piramidu s razvićem zastave uz drž. himnu. Time je svečanost bila dovršena na opće zadovoljstvo. — Akademija je završena vežbanjem naraštajaca, koji su izveli piramidu s razvićem zastave uz drž. himnu. Time je svečanost bila dovršena na opće zadovoljstvo. — Akademija je završena vežbanjem naraštajaca, koji su izveli piramidu s razvićem zastave uz drž. himnu. Time je svečanost bila dovršena na opće zadovoljstvo.

Župa Sušak - Rijeka

SOKOLSKO DRUŠTVO BAŠKA

Prosl

Za vreme odmora svirala je sokolska glazba, kojom je upravljao br. I. Žepina. Vežbe na klaviru pratila je virtuoskinja sestra O. Javor.

Razišli smo se a da nikada ne zaboravimo ovaj svečan dan, kojim je Sokolsko društvo u ovom gradu pokazalo svoju snagu, a građanstvo Šibenska nacionalnu svest.

SOKOLSKA ČETA U ZABLACU

Proslava 1 decembra

Sokolska četa u Zablaci proslavila je dan Ujedinjenja osobito svečano, kao i čitavo selo, koje je toga dana, očikeno jugoslovenskim zastavama, pružalo vrlo svečan izgled.

Nakon blagodarenja, u prostorijama čete pozdravio je braću Sokole i brojni narod te lepim govorom očarao značaj 1 decembra br. četni starašta. Zatim su članovi položili svečani zavet. U posebnoj knjizi upisano je 108 sok. dece i velik broj članova i članica. Prepodnevna svečanost završena je drž. himnom.

Sokolska akademija, prva koju je četa do sada priredila, počela je u 18 sati. Salu i pozornicu Sokoli su lepo i bogato namenili. Po stenama bile su izvešene slike Nj. Vel. Kralja i Nj. Vis. Kraljevića Petra, zastave, državni i sokolski emblemi, venci, zelenilo i crteže. I po prvi put otkako postoji ribarsko seoce Zablaće zavesa na pozornici posmatra se. Burni aplauz naroda pozdravlja prosvetara br. Vladu Čolovića, upr. osnovne škole, koji je govorio o značaju oslobodenja i ujedinjenja. Svetilje se suze u očima slušalaca, kada je govornik očarao veliku ulogu heroja i mučenika, koji su prineli svoju krv tamjan — na oltar oslobođene i ujedinjene Jugoslavije. I poslednje reči govora — evdangelje, koje nam je dao u nasledstvo Nj. Vel. Kralj Aleksandar: »Jugoslavija će biti dosta dana ovih slavnih pobeda, ako svoja pokoljenja vaspitava na većitim primerima naših nacionalnih mučenika i junaka» — pozdravljene su frenetičkim aplauzom i dugim, gromkim: Živeo naš Kralj! Hor Sokola zapevao je tada drž. himnu. Sokolska deca su išla tega izvela svoju tačku proste vežbe, devojčice vežbe s vencima, članovi proste vežbe. Zatim su sokolska deca glumila vrlo lepo šaljivu igru: »Bolesna lutka». Nakon pesme »Z bratskog zagrljaja», koju je otpevao hor, deca su se opet pokazala na pozornici i s osećajem deklamovala nekoliko nacionalnih pesama. I u svojoj poslednjoj tački dečji hor otpevao je Sokolsku himnu. Sokolski dilektanti pak odigrali su vrlo lepo komad »Nada Istre« od Kl. Škalke, te su ih gledaoći obdarili oduševljenim priznanjem.

Brat starosta završio je akademiju lepim govorom, a hor je zapevao himnu, koja je bila popraćena rodoljubivim poklicima.

SOKOLSKO DRUŠTVO BIOGRAD NA MORU

Proslava 1 decembra

Ovdje je na veoma svečani način proslavljen državni i sokolski praznik 1 decembra. Posle blagodarenja, kojemu su prisustvovali pretstavnici svih mesnih vlasti i društava, te lepi broj ostalih građana, Sokolsko društvo korporativno na čelu s društvenom glazbom, održana je u Sokolskom domu svečana sednica upravnog odbora Sokolskog društva i obavljen zavet novih članova. Također je u Sokolskom domu održano blagodarenje po pravoslavnom svešteniku Dušanu Raškoviću, koji je tom prigodom održao veoma patriotski govor.

Uveče 1 decembra priredilo je Sokolsko društvo svečanu akademiju s izabranim programom. Akademija je koli u materijalnom, toli i u moralnom pogledu veoma dobro uspela. Poset je bio veoma dobar.

Pre akademije priredene su međunarodne manifestacije uz iluminaciju. Na koncu su se manifestacije pretvorile u ogorčene poklike proti izroda Pavlića i družine. Istočno dana pre podne pred Općinom održan je protestni zbor i osuden rad tih izdajica.

SOKOLSKO DRUŠTVO NOVIGRAD

Proslava dana ujedinjenja

Dan ujedinjenja proslavljen je ove godine u našem društvu naročito svečano. Posle blagodarenja održana je svečana sednica, koju je otvorio br. starešina oduljim govorom prikazavši veliko značenje ovog dana. Novi članovi su tom prilikom položili zavet, nakon čega se prisutni razišli uz poklike Kralju, državi i Sokolstvu. U večer formirana je veličanstvena povorka, koja je pošla mestom manifestirajući za narodno i državno jedinstvo uz poklike Kralju i Jugoslaviju, a na koncu je u sokolani održan ples. Pred dupkom punom dvoranom je izveden vrlo lep program, koji je na slušaoce učinio dubok dojam, a burno povladivanje bilo je najbolja nagrada vrednim izvadacima i učiteljima. Iz zabave razvila se animirana igranka.

SOKOLSKO DRUŠTVO KISTANJE

Sokolstvo Kistanja proslavilo je dan Ujedinjenja vrlo svečano. Sve kategorije društva i Sokolskih četa Kistanje i Vratislavca pošle su na svečano blagodarenje. Nakon blagodarenja sve su se kategorije svrstale i krenule na vežbalište, da se pod jednim glasom

zavetuju za očuvanje jedinstva naroda i vernosti prama svom uvišenom Vladaru. Brat postarosta Nikola Dubović pred početkom samog zaveta izneo je u nekoliko reči značaj i važnost današnjeg zaveta u sokolskim redovima, a brat Jovo Markić, prosvetar, govorio je o značaju 1 decembra. Svečanosti osim Sokola i sokolskih četa bili su prisutni i predstavnici vlasti i ostali gradani ljubitelji Sokolstva. Zatim povorka Sokola, Sokolica i seoskih četa krenula je kroz mesto kličući Kralju i Jugoslaviji.

Na večer priredena je veoma lepo uspela zabava s komadom »Hej Sloveni«, koji su uspehom odigrali dilektanti Sokolskog društva, a tako isto i vežbe muške i ženske dece.

SOKOLSKO DRUŠTVO OBROVAC

Proslava 1 decembra

Obrovac i okolica od 1 XII 1918 nisu imali većeg slavlja nego li ove godine na narodni praznik 1 XII kad je svečano osnovano Sokolsko društvo.

Već uoči 1 decembra i unatoč slabog vremenu, Sokoli su navestili svoju svečanost pucanjem, raketama te rašvatom čitave okoline. Kad je povorka pristupila varoši svim stanari su rasvetili svoje prozore i srdačno pozdravljali mlade Sokole. Sokolska povorka je ustavila pred česmom Kralja Aleksandra i tu su Sokoli otpevali himnu i pao drugim patriotskim pesama, a zatim je prisutne pozdravio potstarešina Miočević. Iza tog je govorio brat načelnik o važnosti i zadaci Sokolstva. Na povratku pred općinskim domom načelnik g. M. Urukalo srdačno je čestital mladom Sokolu i pozdravio ga u ime cele općine. Brat Mulabećević je zaključio proslavu te večeri, pozivajući Sokole i varošane na sutrašnje sokolsko slavlje.

Oduševljenju na dan 1 decembra nije bilo kraja ni konca. Iz svih selu su došli pretstavnici s odličnjim seljanim, a iz seli Bilišane je došla Sokolska četa, koja je svih zadržala svojim redom i disciplinom. Nakon blagodarenja na svečanoj akademiji iza »Ode Kralju« i deklamacije »Sokolici« otvorio je brat starešina Urukalo početak rada sokolskog društva i u svom govoru pozvao Sokole da ustraju na svom putu. Nakon toga je govorio brat načelnik. Za vreme povorka i akademije ponavljala su se klicanja Nj. Vel. Kralju, Jugoslaviji i Sokolu.

Na večernjoj zabavi »Duh Sokolstva« bilo je takvo učešće, da je bilo mnogo onih, koji u društvene prostore nisu mogli uopće ući.

Zupa Varaždin

SEZDESETGODIŠNICA BRATA DRA STJEPANA STANKOVIĆA

8 decembra navršilo se je šezdeset godina otkako se rodio naš stari sokolski borac brat dr. Stjepan Stanković.

Osnovnu školu i gimnaziju učio je u Varaždinu, odakle po položenoj maturi odlazi u Beč, gde studira medicinu. Već kao dok univerziteta pokazivalo je mnogo volje za društvenost te

Brat dr. Stjepan Stanković

je u Hrvatskom akademskom društvu »Zvonimir« izabran blagajnikom. Promoviran 1899 na doktora medicine vratilo se je u Varaždin, gde se odmah bacio na posao i do imenovanja gradskim kotarskim lečnikom (1900) radi besplatno u gradskoj bolnici. Pun osećaja za bliznje, leči sirotinju besplatno, a težak položaj zanatljiva i pomoćnika ponuka ga, da zajedno sa svojim prijateljima sudeluje kod osnutku »Zanatlijskog pomoćničkog društva«. Kad se stalno Sokolstvo širiti i u našim krajevinama, prvi potakne misao, da se i u gradu Varaždinu, koji je slavio kao grad bez nacionalnoga života, osnuje Sokol. Od kada je Sokol osnovan (1902) pa sve do danas stoji u njegovim prvim redovima. Do rata je potstarostom »Hrvatskog Sokola«, koji položaj zadržava unatoč toga što su ga ponova birali starešinom te je duša sveukupnog sokolskog rada u gradu Varaždinu. Živo saraduje sa slovenačkim braćom. Polazi na sve sletove, počam od Praga pa do Ljubljane. 1905 drži stražu kao delegat varaždinskog Sokola nad odrom velikog vladike

SOKOLSKI GLASNIK

Štrosmajera i svagde, gde je trebalo izdržati borbu, prkositi tudinu i ispodati bratstvo sa Srbima i Slovencima, brat dr. Stanković je medu prvima. Kad je buknuo balkanski rat polazi dobrovoljno i o svome trošku u Srbiju da svojim znanjem pomogne braći u oslobođilačkom ratu. Blago-pokojni Kralj Petar Oslobođilac nagrađuje ga za taj požrtvovni rad Velikim krstom Srpskog crvenog krsta i redom Sv. Save IV stepena. Na početku svetskoga rata zatražiše tudinske vlasti od njegove sestre Ljube da im izruči srpsku odlikovanja, što je ona odlučno odbila pa zato bi brat dr. Stanković, čim je mobilizovan, poslan na ratište. Za okupacije Srbije vrši dužnost okružnog lečnika u Gornjem Milanovcu i Novom Pazaru, gde je svagde, svojim dobrim srećem i otvorenom slovenskom dušom, utisao mnoge suze i vapaje braće, kojima zago-spoduje tudin. Prigodom oslobođenja sudeluje kao šef vojnoga zdravstva kod zauzeća Medimurja, odakle se, nakon kratkog odsustva u Koruškoj za vreme plebiscita, vrati natrag u Varaždin, te poznatom svojom energijom sudeluje u našem narodnom životu. Kad je 1922 godine došlo do žalosnog raskola u Sokolu i kad niko nije mogao da u omni teškim prilikama preuzeće svu odgovornost, jednoglasno bi izabran starešinom Sokolskog društva brat dr. Stanković. Odmah okupi oko sebe četu mladih oduševljenih Sokola i s njima zajedno nastavi sokolski rad, a kad je osetio da je društvo dovoljno jaka, preda ga (1926) svojim naslednicima, sudelujući i nadalje upravo očinskom brižnošću oko njegovog na-pretku.

Pod najtežim prilikama za vreme strašnjenih stranačkih borbi, 1923 progovorene župski slet u Varaždinu i razvije jugoslovenski društveni barjak. Izabran za doživotnog časnog člana i dobrotnika društva ostavlja upravu društva, pružajući mu i kao potstarosta Sokolske župe Maribor, svojim savezom mnogo potpore. No njegov općenacionalni rad ne prestaje. Biva izabran pretsednikom mnogih društava. Kao pretsednik Udrženja rezervnih oficira odlikovan je ordenom Beloga Orla V stepena. Godine 1928 imenovan je gradskim fizikom.

Neumorni i borbeni život brata dr. Stankovića, koji nikada i nikome za volju nije ni na čas napustio sokolske redove, neka bude svima mladima uzorom, a mi, braći i sestre, učenici i saradnici njegovog, kličemo mu u ovoj jubilarnoj godini njegovog najmilijeg društva sokolski: Zdravo!

M. B.
Po zavrsu programi je prenesen na subotu 3 decembra, kada je uvečer tega dana održana svečana akademija. Kraj pune dvorane održao je brat dr. Krigočević predavanje »O nekim momentima iz borba za oslobođenje i ujedinjenje našega naroda«. Dve lepo izvedene deklamacije upotpunile su program, koji je završio polaganjem zaveta novih članova (ica).

Drugi deo proslave bio je prenesen na subotu 3 decembra, kada je uvečer tega dana održana svečana akademija. Kraj pune dvorane održao je brat dr. Krigočević predavanje »O značaju 1 decembra za narod i Sokolstvo«. Zavrsetak predavanja popraćen je burnim pozdravom Nj. Vel. Kralju. Nakon toga održivala je Sokolska glazba bratskog varaždinskog društva na rednu himnu. Zatim je izveden program. Pod vodstvom brata načelnika Klarića i brata Vraničara lepo su izvedene vežbe podmlatka i naraštaja, te su svaka grupica malih Sokoliča bila srdačno pozdravljena. Izvedene su tri lepe prigodne deklamacije, od kojih poslednja u vezi sa skupinom. Između nastupa vežbača svirao je tamburaški zbor malih Sokoliča, pitomaca zavoda za vaspitanje dece, koji su pod vodstvom brata Vukovića uzorno izveli nekoliko točaka.

Po zavrsu programi je prenesen na subotu 3 decembra, kada je uvečer tega dana održana svečana akademija. Kraj pune dvorane održao je brat dr. Krigočević predavanje »O značaju 1 decembra za narod i Sokolstvo«. Zavrsetak predavanja popraćen je burnim pozdravom Nj. Vel. Kralju. Nakon toga održivala je Sokolska glazba bratskog varaždinskog društva na rednu himnu. Zatim je izveden program. Pod vodstvom brata načelnika Klarića i brata Vraničara lepo su izvedene vežbe podmlatka i naraštaja, te su svaka grupica malih Sokoliča bila srdačno pozdravljena. Izvedene su tri lepe prigodne deklamacije, od kojih poslednja u vezi sa skupinom. Između nastupa vežbača svirao je tamburaški zbor malih Sokoliča, pitomaca zavoda za vaspitanje dece, koji su pod vodstvom brata Vukovića uzorno izveli nekoliko točaka.

Po zavrsu programi je prenesen na subotu 3 decembra, kada je uvečer tega dana održana svečana akademija. Kraj pune dvorane održao je brat dr. Krigočević predavanje »O značaju 1 decembra za narod i Sokolstvo«. Zavrsetak predavanja popraćen je burnim pozdravom Nj. Vel. Kralju. Nakon toga održivala je Sokolska glazba bratskog varaždinskog društva na rednu himnu. Zatim je izveden program. Pod vodstvom brata načelnika Klarića i brata Vraničara lepo su izvedene vežbe podmlatka i naraštaja, te su svaka grupica malih Sokoliča bila srdačno pozdravljena. Izvedene su tri lepe prigodne deklamacije, od kojih poslednja u vezi sa skupinom. Između nastupa vežbača svirao je tamburaški zbor malih Sokoliča, pitomaca zavoda za vaspitanje dece, koji su pod vodstvom brata Vukovića uzorno izveli nekoliko točaka.

Po zavrsu programi je prenesen na subotu 3 decembra, kada je uvečer tega dana održana svečana akademija. Kraj pune dvorane održao je brat dr. Krigočević predavanje »O značaju 1 decembra za narod i Sokolstvo«. Zavrsetak predavanja popraćen je burnim pozdravom Nj. Vel. Kralju. Nakon toga održivala je Sokolska glazba bratskog varaždinskog društva na rednu himnu. Zatim je izveden program. Pod vodstvom brata načelnika Klarića i brata Vraničara lepo su izvedene vežbe podmlatka i naraštaja, te su svaka grupica malih Sokoliča bila srdačno pozdravljena. Izvedene su tri lepe prigodne deklamacije, od kojih poslednja u vezi sa skupinom. Između nastupa vežbača svirao je tamburaški zbor malih Sokoliča, pitomaca zavoda za vaspitanje dece, koji su pod vodstvom brata Vukovića uzorno izveli nekoliko točaka.

Po zavrsu programi je prenesen na subotu 3 decembra, kada je uvečer tega dana održana svečana akademija. Kraj pune dvorane održao je brat dr. Krigočević predavanje »O značaju 1 decembra za narod i Sokolstvo«. Zavrsetak predavanja popraćen je burnim pozdravom Nj. Vel. Kralju. Nakon toga održivala je Sokolska glazba bratskog varaždinskog društva na rednu himnu. Zatim je izveden program. Pod vodstvom brata načelnika Klarića i brata Vraničara lepo su izvedene vežbe podmlatka i naraštaja, te su svaka grupica malih Sokoliča bila srdačno pozdravljena. Izvedene su tri lepe prigodne deklamacije, od kojih poslednja u vezi sa skupinom. Između nastupa vežbača svirao je tamburaški zbor malih Sokoliča, pitomaca zavoda za vaspitanje dece, koji su pod vodstvom brata Vukovića uzorno izveli nekoliko točaka.

Po zavrsu programi je prenesen na subotu 3 decembra, kada je uvečer tega dana održana svečana akademija. Kraj pune dvorane održao je brat dr. Krigočević predavanje »O značaju 1 decembra za narod i Sokolstvo«. Zavrsetak predavanja popraćen je burnim pozdravom Nj. Vel. Kralju. Nakon toga održivala je Sokolska glazba bratskog varaždinskog društva na rednu himnu. Zatim je izveden program. Pod vodstvom brata načelnika Klarića i brata Vraničara lepo su izvedene vežbe podmlatka i naraštaja, te su svaka grupica malih Sokoliča bila srdačno pozdravljena. Izvedene su tri lepe prigodne deklamacije, od kojih poslednja u vezi sa skupinom. Između nastupa vežbača svirao je tamburaški zbor malih Sokoli

demijē. Svečana sednica održana je pre podne u pol 10 sati, te je bila otvorena s državnom himnom, koju je otpjevao mešoviti zbor. Nato je brat Ostojić Šimun održao prigodno predavanje. Zatim je izvršeno povedenje dece u naraštaj i naraštaj u članstvo. Po deklamaciji Šantićeve pesme: »Naša Otadžbina«, položilo je 20 članova zavet. Pevački hor otpjevao je nato pod ravnanjem brata Žganca pesmu »Oj Slaveni«. Bratu Franklin Nikoli uručena je na svečan način diplomu.

Uveče je priredena svečana akademija, koja je uspela iznad svakog očekivanja. Deca, naraštaj i članstvo izveli su svoje vežbe vrlo dobro. Osobito je bilo lepo izvedeno po članovima »Veče na školu«. Pevački hor otpjevao je himnu i »Iz bratskog zagrljaja«. Deklamacija Arnoldova »Domovina« izvedena je odlično. Možemo puniti pravom reći, da se je mnogo truda uložilo da svečanost uspe što dostojnije i zbilja uspeh je i postignut. — M. Ž.

SOKOLSKA ČETA NOVO SELO

Proslava 1 decembra

Državni i sokolski praznik proslavljen je naša četa 1 decembra u osnovnoj školi. Nakon otsvirane državne himne, otvorio je svečanu sednicu starešina, brat Imbro Reštar, pozdravivši celokupno članstvo kao i prisutne seljane. Sednici je prisustvovalo svega 150 lica. Iza pozdravnog govora starešine održao je uspelo predavanje o značaju 1 decembra s gledišta nacionalno-državnog i sokolskog prosvetara brat Marije Jadranić. Milan Jadranić deklamovao je pesmu »1 decembarski, a Marija Kocijan »Otadžbini«. Zatim je sokolski podmladak skladno otpjevao nekoliko rođendanih pesama. Zavet je položio 19 članova i 1 članica. Sviranjem Sokolske koračnice završena je ova lepa svečanost. Proslava je u moralnom pogledu odlično uspela. Naveče istoga dana održana je u Zadružnom domu dobro posjećena i uspela zabava. — M. J.

SOKOLSKA ČETA U MACINCU

Proslava 1 decembra

Sokolska četa proslavila je narodni i sokolski praznik svečanom sednicom i akademijom. Na svečanoj sednici položilo je zavet 6 članova i 1 članica, a 12 dece prevedeno je u naraštaj. Četi je predana diploma, kojom je postigla

prvo mesto na župskim natecanjima. Četvorici članova predane su također diplome.

Program akademije bio je: 1) Pozdravni govor br. starešine. 2) »Jedinstvu — deklamacija. 3) Predavanje o ujedinjenju (br. prosvetar). 4) »Sokolić« — dvoglasno pevanje dece. 5) Muška deca — vežba s batinama. 6) Ženska deca — vežbe sa šalovima. 7) Ženski naraštaj — vežbe s lukovima. 8) Muški naraštaj — proste vežbe. 9) Članovi — sastav »Petorica«. 10) Članice — sastav »Mazurkin ples«. 11) Članovi i članice — sastav »Sa sela«. 12) »Nadan ujedinjenja« — deklamacija. 13) »Prvi decembar« — igrokaz.

Sve točke dobro su izvedene. Postignut je bio odličan. Postignut je potpuni moralni uspeh

Župa Vel. Bečkerek

SOKOLSKO DRUŠTVO BANATSKI KARLOVAC

Proslava 1 decembra

Ovo je društvo svečano proslavilo dan Ujedinjenja. Gradanstvo je prisustvovalo ovoj retkoj svečanosti u velikom broju na bogosluženju, kao i uveče na svečanoj akademiji, koja je priredena u sali »Herc-a«.

Akademiju je otvorio brat starešina dr. Mijatović Svetozar, okr. lekar, koji je pozdravio prisutne i održao prigodno predavanje. Zatim su odlično izvedene vežbe. Za sve vreme sviralo je sokolski duvački orkestar iz B. Karlovaca. Uspeh akademije bio je vrlo dobar. — M.

Župa Zagreb

SOKOLSKO DRUŠTVO NOVA GRADIŠKA

Naše je društvo proslavilo, prema određenim propisima, svoj sokolski i državni praznik 1 decembar. Do podne, iz pristovovanja blagodarenju u crkvama, bio je sastanak u sokolani, odašli smo, s fanfarom na čelu otišli pred spomenik Kralja Petra Velikog Oslobođioca. Kada je fanfara otsvirala državnu himnu, br. Nikola Đurić uz prigodni govor, položio je venac na spomenik u ime našega društva, te Jadranse straže. Narodne odbrane, rezerv. oficira i dobrotvora. Iza toga br. dr. S. A. Živković govorio je o životu i radu ne-

umelog Kralja. U 11 sati obavljena je u sokolani svečana sednica uprave društva. Kada je starešina br. dr. Marić otvorio sednicu i pozdravio sve prisutne, otsvirala je fanfara državnu himnu, a nato je tajnik br. Vučković održao predavanje o značenju 1 decembra. Zatim je obavljeno svečano prevedenje sokolske dece u naraštaj i sokolskog naraštaja u članstvo, takmičarima su podeljene diplome, te obavljeno polaganje zaveta novoga članstva.

Naveče u 20 sati priredena je svečana akademija s ovim rasporedom: 1) Proslav — govorio brat dr. Marić; 2) N. Đurić: Proste vežbe — m. deca; 3) M. Vojinović: Male kuharice — ž. deca; 4) S. Bolharjeva: Mladost i život — ž. naraštaj; 5) S. Milojević: Proste vežbe — članovi početnici; 6) M. Hajek: Proste vežbe — članovi i članice čete Mašić; 7) F. Krizmanić: Vežbe sa svetlećim čunjevima — članovi pred. zbra; 8) A. Mudri: Proste vežbe — m. naraštaj; 9) E. Vukotić: Devetka — članovi; 10) J. Slama: Vestalke — članice. Da je ovaj raspored lepo izveden dokazuje odličan uspeh i poset akademije. Posle rasporeda, uz sokolski orkestar, nastavljena je proslava s igrom.

D. V.

SOKOLSKO DRUŠTVO KLOŠTAR IVANIĆ

Ovo Sokolsko društvo priredilo je u slavu drž. i sokolskog praznika 1 decembra u svojoj lepoj dvorani svečanu sednicu s propisanim programom. Dvorana je bila dupkom puna općinstva, koje je oduševljeno kljealo Kralju i otadžbini. Na 3 decembra u 7½ sati navečer je u istoj dvorani priredena svečana akademija s 11 biranih točaka, te pozorišnom pretstavom i plesnom veselicom. Ista priredba bila je odlično posećena. Moralni i materijalni uspeh je bio odličan, što se ima zahvaliti publici, koja je svojim posetom i nacionalnom stavom dokazala, da je vodstvo Sokolskog društva uspelo svojim nacionalno-sokolskim radom, uhyvatiti dubok koren kod širih slojeva naroda. — A. S.

SOKOLSKO DRUŠTVO POPOVAČA

Proslava 1 decembra

Na dan sokolskog i državnog praznika 1 decembra održana je u sokolani svečana sednica upravnog odbora, ko-

ju je otvorio starešina brat I. Tudović u prisustvu svih sok. pripadnika, predstavnika vlasti i mesnih društava. Brat Josip Sever, predsednik p. o., održao je predavanje, koje je u svom prvom delu obuhvatilo značaj 1 decembra s nacionalno-sokolskog gledišta, a u drugom delu obradio je ideološku, organizacijsku i vaspitno-tehniku granu. Predavanje bilo je pažljivo poslušano i popravljeno burnim aplauzom. Nakon toga vatrašnog glazba iz Stručna intonirala je državnu himnu, pa je brat Tudović zaključio ovu svečanu sednicu s klicanjem Nj. Vel. Kralju, Nj. Vis. Prestonsledniku, starešini Saveza SKJ i Jugoslaviji.

Dana 4 decembra o. g. održana je akademija, koja je moralno i materijal-

no potpuno uspela. Nastupila su ženska deca u ritmičkim vežbama: »Male ptice«, a muška deca u prostim vežbama: »Junak iz Like«; obe kategorije pod vodstvom sestre M. Đurić. Članice su vežbale na dvovisinskom razboju i za vršile s veoma lepotom i efektnom skupinom. Članovi su također nastupili na razboju i sa skupinama. Osim toga članice su nastupile još s ritmičkim vežbama: »Po jezeru«, a članovi s borilačko-skupinskim vežbama. Sve tačke bile su lepo i precizno izvedene, pa su od gledalaca nagradene s frenetičnim aplauzom. Ženskim članstvom rukovodila je sestra E. Pavlić, zam. načelnice, a muškim brat S. Biluš, načelnik. Nakon akademije razvila se zabava.

S. B.

SOKOLSKA ČETA NOVO SELO

Proslava 1 decembra

Državni i sokolski praznik proslavljen je naša četa 1 decembra u osnovnoj školi. Nakon otsvirane državne himne, otvorio je svečanu sednicu starešina, brat Imbro Reštar, pozdravivši celokupno članstvo kao i prisutne seljane. Sednici je prisustvovalo svega 150 lica. Iza pozdravnog govora starešine održao je uspelo predavanje o značaju 1 decembra s gledišta nacionalno-državnog i sokolskog prosvetara brat Marije Jadranić. Milan Jadranić deklamovao je pesmu »1 decembarski, a Marija Kocijan »Otadžbini«. Zatim je sokolski podmladak skladno otpjevao nekoliko rođendanih pesama. Zavet je položio 19 članova i 1 članica. Sviranjem Sokolske koračnice završena je ova lepa svečanost. Proslava je u moralnom pogledu odlično uspela. Naveče istoga dana održana je u Zadružnom domu dobro posjećena i uspela zabava. — M. J.

SOKOLSKA ČETA U MACINCU

Proslava 1 decembra

Sokolska četa proslavila je narodni i sokolski praznik svečanom sednicom i akademijom. Na svečanoj sednici položilo je zavet 6 članova i 1 članica, a 12 dece prevedeno je u naraštaj. Četi je predana diploma, kojom je postigla

Župa Vel. Bečkerek

SOKOLSKO DRUŠTVO BANATSKI KARLOVAC

Proslava 1 decembra

Ovo je društvo svečano proslavilo dan Ujedinjenja. Gradanstvo je prisustvovalo ovoj retkoj svečanosti u velikom broju na bogosluženju, kao i uveče na svečanoj akademiji, koja je priredena u sali »Herc-a«.

Akademiju je otvorio brat starešina dr. Mijatović Svetozar, okr. lekar, koji je pozdravio prisutne i održao prigodno predavanje. Zatim su odlično izvedene vežbe. Za sve vreme sviralo je sokolski duvački orkestar iz B. Karlovaca. Uspeh akademije bio je vrlo dobar. — M.

Župa Zagreb

SOKOLSKO DRUŠTVO NOVA GRADIŠKA

Naše je društvo proslavilo, prema određenim propisima, svoj sokolski i državni praznik 1 decembar. Do podne, iz pristovovanja blagodarenju u crkvama, bio je sastanak u sokolani, odašli smo, s fanfarom na čelu otišli pred spomenik Kralja Petra Velikog Oslobođioca. Kada je fanfara otsvirala državnu himnu, br. Nikola Đurić uz prigodni govor, položio je venac na spomenik u ime našega društva, te Jadranse straže. Narodne odbrane, rezerv. oficira i dobrotvora. Iza toga br. dr. S. A. Živković govorio je o životu i radu ne-

SOKOLSKO DRUŠTVO KLOŠTAR IVANIĆ

Proslava 1 decembra

Ovo Sokolsko društvo priredilo je u slavu drž. i sokolskog praznika 1 decembra u svojoj lepoj dvorani svečanu sednicu s propisanim programom. Dvorana je bila dupkom puna općinstva, koje je oduševljeno kljealo Kralju i otadžbini. Na 3 decembra u 7½ sati navečer je u istoj dvorani priredena svečana akademija s 11 biranih točaka, te pozorišnom pretstavom i plesnom veselicom. Ista priredba bila je odlično posećena. Moralni i materijalni uspeh je bio odličan, što se ima zahvaliti publici, koja je svojim posetom i nacionalnom stavom dokazala, da je vodstvo Sokolskog društva uspelo svojim nacionalno-sokolskim radom, uhyvatiti dubok koren kod širih slojeva naroda. — A. S.

SOKOLSKO DRUŠTVO POPOVAČA

Proslava 1 decembra

Na dan sokolskog i državnog praznika 1 decembra održana je u sokolani svečana sednica upravnog odbora, ko-

Najpovoljnije nabavljate kupujući izravno kod proizvadjača!

Zatražite stoga najhitnije naš novi zimsko - športski cijenik!

Potpune opreme za skijaše uz najniže cijene!

PRVA JUGOSLAVENSKA INDUSTRIJA ŠPORTSKIH PROIZVODA

M. DRUCKER • ZAGREB, ILLICA 39

KIJEVE
vsih vrst po fotografijah ali risbih izvršuju najbolje
KLIJARNA ST-DEU
LJUBLJANA-DALMATINOVAC

Preporučamo tvrtke, koje oglasuju u Sok. Glasniku!

»Spomen - klinice« najbolje i jeftino izrađuje
Eksere MIRKO ŠMAT, graver
za osvećenje sokolske zastave Beograd, Terazije 1

Sokoli!

Samo najboljše

smuči

in najboljši čevlji Vas morejo zadowoliti. — Kvalitetno smučko opreme Vam nudi edinole

A. GOREC d.z.o.z.
LJUBLJANA

v palači Ljubljanske kreditne banke

Zahtevajte cijenik

Jesam li posao preplatu za sokolske listove?

SMUČI - DRSALKE

in druge potrebščine si izberete najbolje pri tvrdki

I. GOREC **NASL. AUERHAMMER-OGRIN, D.Z.O.Z.**
LJUBLJANA, MIKOŠIČEVA CESTA 30

CENIKI BREZPLAČNO NA RAZPOLAGO!

Sokolska društva pri skupnem naročilu popust!

TVORNICA TELOVEŽBENIH I SPORTSKIH SPRAVA

J. ORAŽEM ● **RIBNICA**

NA DOLENJSKEM DRAVSKA BANOVINA

Dobovaljat Savača Sokola kraljevine Jugoslavije, Ministarstva vojske i mornarice, svih škola te ostalih prosvetnih ustanova u kraljevini Jugoslaviji. Izrađujemo sve telovežbenе sprave, kao američke salonske prape, ručne roznice veličine, telovežbenе konje, kačilje, stole, garniture za skakanje, stručnjaci, garniture salonskih kurika, mehanične garniture, američkih kurika s valjkom na pomoči, tveški sprave, ribolovne mreže, lopte za zamak, kugle, bučice, i sportskih klobuk, stalke i mreže za udobjko, lopte za zamak, medicinske lopte, sportske lučke, kotlovi, i sve